Norwegian organisation for the study of Extra Terrestrial Intelligence

UFO-nytt

Nr. 4-1999

KORNSIRKLER

budskap fra Stjernedøtrene eller menneskers verk?

«Jeg synes den viktigste oppgave vi har på Jorden er at vi skaper oss om til det mennesket vi ønsker å være»

-Intervju med-

Karen-Sofie Thorstensen

-De kosmiske Computerne

Himmellegemene som styrer og kontrollerer universet

MAJESTIC-12

MENNESKENE og DOKUMENTENE

musikalske UFOer...

HVA VAR DEN LYDEN FRA DEN TINGEN?

Styret i NETI ønsker alle medlemmer en riktig god jul, og et godt nytt år *2000*.

NETI

- Norwegian organisation for the study of Extra Terrestrial Intelligence

- Norsk organisasjon for studiet av utenomjordisk intelligens

«VI SØKER SANNHETEN BAK UFO-GÅTEN»

NETIs grunnleggende formål er å:

1. Innsamle, bearbeide og spre informasjon om utenomjordiske intelligente skapninger og deres åndelige og teknologiske budskap.

2. Gi aktiv støtte til personer som blir utsatt for forfølgelse eller trakassering grunnet sitt engasjement.

3. Arbeide for fred, internasjonalt og universelt.

4. Arbeide for at spørsmålet om utenomjordisk eksistens og teknologi kommer under demokratisk kontroll.

Medlemskap i NETI:
Medlemskapet koster kr.200,- pr.år og varer et kalenderår.
Medlemsbladet UFO-nytt gis ut 4 ganger i året.

Ansvarlig redaktør:
Pål Aune

Layout:
Sky High Design

NETIs adresse er:
NETI
Rute 571
2830 Lena

NETIs kontonr.
0531.50.26182

Annonsepriser i UFO-nytt:
1/1 side: 500,-
1/2 side: 250,-
1/4 side: 175,-

Artiklene i UFO-nytt gjenspeiler ikke nødvendigvis NETIs offisielle syn på UFO-fenomenet. Det faglige ansvar for materialet som publiseres i bladet, tilfaller derfor den enkelte forfatter.

Innhold:

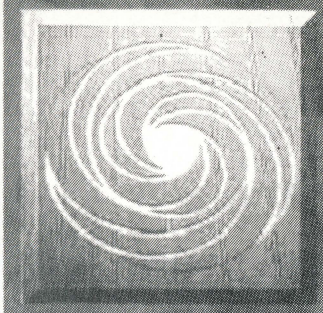

Romsirkelfenomenet:
- Budskap fra Stjernedøtrene eller menneskers verk? s.5

av Pål Aune

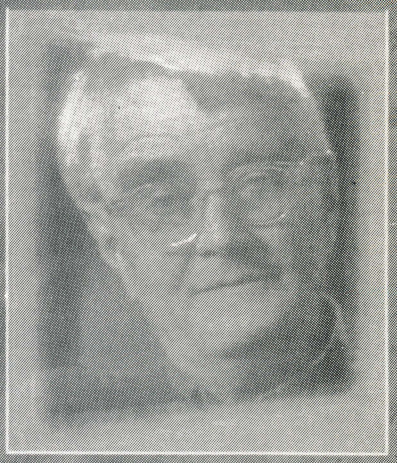

Budd Hopkins:

Intervju med en av verdens fremste forskere på bortførelser av mennesker utført av fremmede vesener. S.14

fra MUFON journal, september 1996.
oversatt av Pål Aune

MAJESTIC-12
Dokumentene og Menneskene

Gruppen som ble dannet i 1947 for å studere og håndtere UFO-fenomenet i USA. Den besto dengang av 12 av verdens fremste forskere innen forskjellige vitenskaper. Hvem besto så denne gruppen av ? Hvorfor ble akkurat disse valgt ut? Og hva var Majestic 12s agenda? S.25

av Pål Aune

S.3 -«Jeg synes den viktigste oppgave vi har på Jorden er at vi skaper oss om til det mennesket vi ønsker å være»
Intervju med Karen-Sofie Thorstensen
av Kjell Arne Høviskeland

S.10 -De kosmiske computerne
Finnes det visse himmellegemer som styrer, kontrollerer og memorerer alt som skje i universet? Kan vi få kontakt med disse så vi kan tappe dem for informasjon?
av Tore Alfstad og tilrettelagt med kommentarer av Pål Aune

S.16 Musikalske UFOer
Hva slags lyder gir UFOer fra seg? Noen sier at de har hørt en vakker melodi komme fra dem? Prøver de å kommunisere med oss ved å bruke musikk?
av Cristopher Kenworthy
oversatt av Karen-Sofie Thorstensen

S.18 Hundrevis av nordmenn har sett en UFO!
UFO-observasjoner er ikke en sjeldenhet. Fler og fler står frem og forteller om sine opplevelser.
av Kjell Arne Høviskeland

S.20 Et utvalg UFO-observasjoner fra UFO-Norges rapportbase.
utvalgt av Kjell Arne Høviskeland og Pål Aune.
Gjengitt med tillatelse av UFO-Norge

INTERVJU MED KAREN-SOFIE THORSTENSEN

av Kjell Arne Høviskeland

Karen-Sofie Thorstensen er forfatter av hittil to bøker: *"Alfa Centauri-forbindelsen* som er et kjærlighetsdokument fra en høyere dimensjon, samt *"Forbindelsen med det indre og ytre univers"* som er fortsettelsen på bok nr.1.

Begge bøkene er ladet med positivitet og optimisme for mennesket og fremtiden.

Kjell Arne Høviskeland har intervjuet henne og stilt henne spørsmål utfra innholdet i hennes to bøker.

Du skriver i bok nr. 1 at din far i ditt tidligere liv på planeten Alfa Centauri, som het Adon, er i dag din datter med samme sjel i ditt nåværende liv her på Jorden. Hvordan har du fått denne informasjonen fra og hvordan stiller dette seg for din datter?

"Dette fikk jeg vite gjennom kanalisering og min datter er passiv til en slik informasjon siden hun er skeptisk til kanalisert informasjon. Faktisk satt hun ved siden av meg da jeg fikk denne informasjonen men det gav henne ingen inntrykk.

De menneskene på Jorden som ikke har den kunnskapen eller tro på at de utenomjordiske eksisterer men som er kristne og ber til Jesus og Gud, er f.eks Jesus den samme personen som heter Sananda som er lederen i Aztar-kommandoen?.

Vi mennesker må sette ord på alt mulig, om man heter Jesus eller Sananda – hvilken rolle spiller det siden det er samme tanke bak? Vi mennesker har mange navn på Gud og fordi vi er dualistiske så setter vi skille mellom hverandre og det vi tror på. I realiteten finnes det bare en Gud. Ord er begrensende og vi må tørre å bruke vår intuisjon for å finne den sannheten som er viktig for oss i øyeblikket, og den er bygget på våre grunntanker om virkeligheten. Så svaret mitt vil være ja på dette spørsmålet".

Hvor mange ganger har du sett fysiske UFOer?

"Tre ganger har jeg sett fysiske UFOer. Første gang var på Gran Canaria og den andre gangen så jeg ut fra kjøkkenvinduet mitt her jeg bor i Oslo. Dette skjedde i 1997. Den tredje gangen så jeg en UFO i Grimstad, klokken 01.00 om natten i 1998 og det var en helt stille natt der jeg fikk øye på et rundt og lysende gylden objekt som kom helt lydløst over der jeg sto og som forsvant over skogen. Det gikk ganske fort".

Du og Rune Øverby har mottatt kanalisert informasjon om ufo-aktiviteten i Hessdalen. Ashtar-kommandoen sier at området har fått en for stor oppmerksomhet og at stedet har utspilt sin rolle. Området var interessant og en av årsakene er jordstrålingen. Det stråler nå inn energier fra høyere verdener som forandrer kloden i spesifikke områder, og et av disse områdene er traktene rundt Mjøsa. Blir det en ufo-aktivitet i dette området av den grunn?

"Jeg vil tro at det blir flere UFO-observasjoner i Hamar og Gjøvik området fremover, men Hessdalen har ikke utspilt sin rolle slik det kan forståes i boken min, men jeg tror at det blir en gradvis nedtrapping".

Hva skal egentlig til at vi mennesker skal være klar for å få besøk av de utenomjordiske i sine fartøyer, offisielt?

"Når menneskene viser de utenomjordiske at vi kan rekke ut hånden til våre medmennesker og at vi finner fred mellom nasjoner og raser her på jorden, først da er vi klare. Vi må selv gjøre arbeidet med dette og vi har faktisk noe å bevise ovenfor de nasjonene som er her (de utenomjordiske). Jeg har ingen tro på at de kommer hit og redder oss, vi må redde oss selv. De kan hjelpe oss med inspirasjon så vi må lytte etter de signalene som kommer".

Det sies at reinkarnasjon er vitenskapelig bevist. Videre er det sagt at når du reinkarnerer tilbake til Jorden, så velger du selv din egen far og mor. Hvordan skjer dette?

"Jeg tror på det at vi velger vår egen far og mor. Jeg tror i noen tilfeller at vi samarbeider med våre foreldre før de selv inkarnerer eller i andre tilfeller at de velges ut etter at foreldrene har inkarnert. Jeg føler at vi velger de foreldrene som kan lære sjelen mest mulig, selv om det kan innebære stor (viktig) motgang".

Du skriver om bortføringer i bok nr. 2. På skipene tar de utenomjordiske prøver fra menn og kvinner slik at genmanipulering forekommer. Skjer dette for at de lager hybrider for å kunne møte Jordens befolkning uten å skape for stor frykt p.g.a. utseendet?

"Jeg føler at spørsmålet ditt har flere svar: Det at de trenger et utseende som ikke skaper frykt samt at de trenger kropper til sine egne sjeler. I det det ikke finnes tid er den hybridrasen allerede skapt, og den kalles essassani."

Du har lest om at mennesker som blir bortført har inngått en avtale med de utenomjordiske, før de reinkarnerte på Jorden, om at de utenomjordiske har fått lov til å bortføre disse menneskene. Du nevner, som en mulig forklaring, at de som blir bortført faktisk har en Zeta-sjel som har inkarnert som jordmenneske for å hjelpe sin egen rase til å overleve. Hva er en Zeta-sjel?

"Det er rasen fra stjernesystemet Zeta Reticuli. Det er en rase med store svarte øyne, som er mest kjent som *"de grå"* og ikke alle er negative av denne rasen. De har klonet seg selv slik at de har mistet følelseslegemet sitt og derfor virker de på oss som kalde og skremmende. De er fysisk eteriske slik at de kan gå rett gjennom faste gjenstander. De har heller ikke noe reproduksjonsorganer. De har nesten ingen individualitet og fungerer i en massebevissthet.

Det er viktig at vi finner våre egne svar og kanaliserte budskaper kan være en god hjelp men vi må være kritiske å sile ut det som er riktig for oss. Jeg syns den viktigste oppgaven vi har på Jorden er at vi skaper oss om til det mennesket vi ønsker å være", avslutter Karen-Sofie.

For de av dere som ønsker å kjøpe en av bøkene eller begge to av Karen-Sofie, kan dere ringe til henne på telefon:
22 71 70 43.
NETI v/ Kjell Arne Høviskeland takker Karen-Sofie for intervjuet.

MINE EGNE UFO-OPPLEVELSER VED RITAMAR, ALMERIA, SPANIA.

Innsendt av Edith Vilde Saugerud.

Dato: 16.10.98.
Kom fram til Ritamar sent på ettermiddagen for å besøke våre slektninger som er bosatt der. Vi kom fra Andorra og etter å ha overnattet i Nord Spania en natt, kjørte vi videre nedover i Spania. Min mann ville overnatte en gang til, men jeg sa nei fordi jeg hadde en tanke i meg at vi måtte komme fram selv om det ble mørkt. Vi kjørte på motorveiene og kom endelig til Alicante og da hadde vi 28 mil igjen. Vi kom fram tidlig på kvelden så det var lyst ennå. Der ble det full oppdekning, men jeg holdt meg mest til vann for det hadde jeg drukket hele veien nedover fra Nederland. Vi var jo slitne etter den lange reisen og klokken var ca. 22.30 da vi ryddet inn. Jeg var den siste som gikk inn og la meg for jeg måtte se på den nydelige nattehimmelen med mange stjerner.
Og der får jeg se en stor stjerne mye større enn de andre som blinket i rødt og grønt. Jeg går inn og legger meg og tenker på den blinkende stjerna og tenker: Nå skal jeg prøve telepati, jeg så gjorde, smålo litt for meg selv og sovnet.

Dato 17.10.98.
Plutselig våkner jeg av at jeg må på toalettet, og jeg ser på klokken som viser kl.00.10. Etter min korte tid på toalettet går jeg inn på rommet, henter jakken min og går ut og setter meg på en stol og tar meg en sigarett. Der sitter jeg og tenker på vår datter som bor i Nederland, og at vi hadde fått beskjed om at babyen skulle tas med keisersnitt påfølgende mandag. Jeg tenkte også på at da jeg fikk se det siste ultralydbildet av babyen at jeg fortalte min datter at det er lille Budda hun skal føde.
Så ser jeg opp på himmelen og der får jeg se en enorm sky som dekker nesten hele himmelen fra der jeg sitter. Den var mørkegrå med grå svarte renner som pulserte hele tiden. Plutselig får jeg se en UFO som kommer inn fra øst ut fra en sky som er gulaktig og UFOen er metallfarget som gull. Den hadde en høy fart og dro inn i den store skyen. Det kom ingen flere så jeg gikk inn og la meg. Jeg så på klokken og den viste kl.00.30. Jeg sovnet nesten med en gang, men tenkte før jeg sovnet på hva jeg hadde sett. Så våknet jeg igjen og så på klokken som nå viste 02.00. Jeg sto opp igjen og ut på toalettet, hentet jakken min og gikk ut igjen. Der sto den samme skyen og da får jeg se noe som jeg ikke trodde var mulig å se selv om jeg hadde sett den ene UFOen før på natten: Der kom det UFO på UFO etter hverandre i samme bane ut fra den samme gule skyen som jeg hadde sett før på natten.
De gled inn på samme sted som den jeg hadde sett før på natten. Jeg prøvde å telle og kom til 3-4 mellom hver UFO og til sammen var de 12 stykker. Så gikk det en ca. 5 minutter, så kom de i samme bane ut igjen men da var det 10 stykker. Jeg ble sittende til kl.02.30, men det kom ikke flere ut. Jeg var sliten og trett, og gikk inn og la meg. Før jeg sovnet tenkte jeg på det fantastiske jeg hadde sett. Det var for meg som et eventyr selv om det var reelt nok. Jeg må tilføye at jeg ikke var redd og det kommer vel av at jeg har hatt andre opplevelser før og at jeg derfor ikke heller har vært redd. Jeg våknet før klokken 06.00 om morgenen og tok med meg skriveblokka og skrev opp det jeg hadde opplevd om natta. Og jeg tegnet det jeg hadde sett. UFOene kunne være ca. 5-6 cm store.
Da vi spiste frokost ringte mobiltelefonen min og min datter fortalte at vesle Bubba var født ved keisersnitt klokken 00.32 den 17.10.98. Vi ble jo veldig glade og så fortalte hun meg at hun hadde fått veer ved 19-tiden kvelden før, men barnet ville ikke ut. Hun hadde god plass, men hun ville ikke ut. Hun hadde sittet i Budda stilling i over 9 måneder for terminen var ca. 8 oktober. Min datter fortalte at hun hadde blitt kjørt ned til operasjon klokken 00.10 den 17.10.98 og min lille Budda ble tatt ut som nevnt kl.00.32. Hun heter Runa og da vi kom til Nederland igjen og jeg fortalte hva jeg hadde opplevd den natta Runa ble født, synes alle det var merkelig. Da jeg fikk Runa i armene mine første gang virket det som hun kjente meg igjen. Hun fulgte meg med blikket hvor jeg enn var og da jeg holdt henne på fanget og sang gamle toner (jeg vet ikke hva jeg har det fra) så hun på meg med de skarpe spesielle blå øynene sine med skarpe svarte ringer rundt. Alt dette kan jo være et sammentreff den natta Runa ble født, men det sies det at sammentreff ikke er, for det du opplever er reelt.
Kan nevnte til slutt at da vi spiste middag, etter min opplevelse den natta, spurte jeg verten om det var en militærbase i nærheten. Han svarte at det var det ikke og han fortalte at han selv hadde sett ganske mye, men han sa ikke hva. Jeg fortalte verten hva jeg hadde sett.
Mannen min bebreidet meg for at jeg ikke vekket han om natta men det var ikke i mine tanker. For meg var dette så spesielt og storslagent.

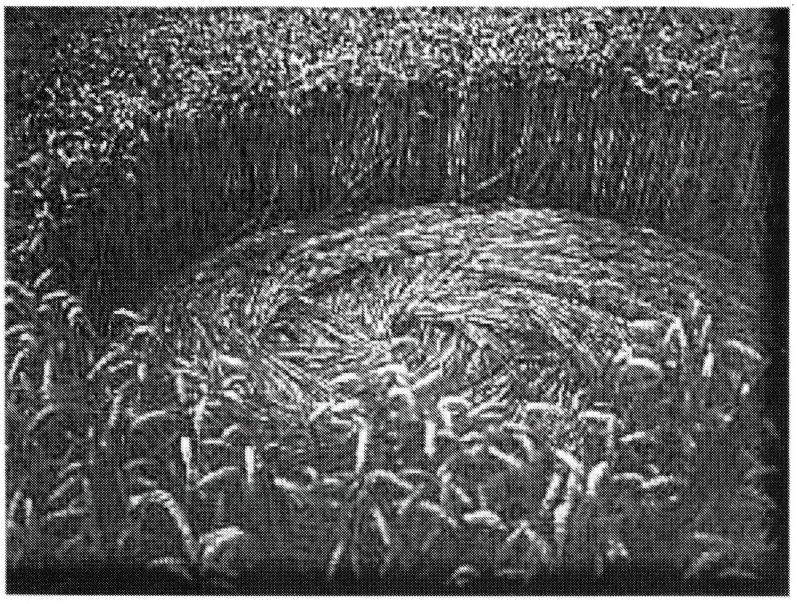

Kornsirkel fenomenet

Budskap fra Stjernedøtrene, eller menneskers verk?

av Pål Aune

Kornsirkelfenomenet kjenner vel i dag de aller fleste mennesker til. Meningene omkring hvordan de oppstår, og hva de betyr har etter hvert skapt like mye diskusjon og spekulasjon som den som foregår omkring UFO-fenomenet. Disse meningene spenner i ytterlighet fra personer som mener at absolutt alle kornsirkler er menneskelaget, ved hjelp av enkle midler, til personer som mener at sirklene er kodede budskap fra andre verdener eller dimensjoner, skapt av avansert teknologi eller psykisk kraft.
Det store spørsmålet er da hvor, i spenningsfeltet mellom disse ytterlighetene, ligger sannheten?

Gjennom denne artikkelen skal vi belyse de forskjellige sidene ved kornsirkelfenomenet for dermed å få et bredere perspektiv. For alt er ikke så enkelt og liketil som, i hvertfall, de fleste medier skal ha det til å være. Det er snakk om avanserte og perfekt utførte geometriske figurer i stor skala, laget innen et kort tidsrom, hvor lys- og lydfenomener under dannelsen også hører med. I tillegg forandrer kornet, som danner grunnlaget for figurene,og jordsmonnet under, seg på merkelige måter. Andre registrerbare effekter kan også påvises inne i sirklene, som f.eks.en viss radioaktiv utstråling, en høyfrekvent "pipende" lyd, samt at mobiltelefoner og annet elektronisk utstyr ofte slutter å fungere. En merkverdighet til er at kornet ikke dør, men faktisk gror videre, og det med inntil 40% høyere hastighet enn det normale kornet rett ved siden av. Måten kornet legger seg på er også merkelig. Ofte er det flere lag med korn, hvor lagene har forskjellig retning. Noen ganger er kornene flettet i hverandre på spesielle måter på avgrensede områder i sirkelen. Og flettingen kan være av forskjellig art i en og samme sirkel. Deretter har vi symbolbruken, altså tegningene, som har en høy kunstnerisk kreativitet og kompleksitet over seg. Det dreier seg ofte om kopier av eldgamle symboler, tatt i fra f.eks nord- og sør-amerikansk mytologi. Andre kan gjenkjennes fra indisk mytologi o.s.v. Rent matematiske former som firkanter, trekanter, kuber, pentagoner og andre er også vanlige. Med hensyn til dette kan ting tyde på at kornsirklene har et matematisk budskap som er direkte forbundet til f.eks Stonehenge og pyramidene ved Gizeh. Det kan også virke som om figurene "snakker" til oss på det underbevisste plan, da mange mennesker sier, da de befant seg inne i figurene, at de fikk en form for høyere bevissthet og ble "fortalt" hva figuren skulle symbolisere. Mange forteller også at de "så" en kornsirkel i drømme, eller i en visjon i våken tilstand, kort tid før den samme figuren oppstod i en kornåker et eller annet sted i verden. Vi må også ta opp spørsmålet om kornsirkler har en tilknytning til UFO-fenomenet. Rapporter om UFO-aktivitet natten før en kornsirkel blir oppdaget er ganske vanlig, og det finnes flere fotografier og videofilmer, f.eks den omdiskuterte videofilmen fra Olivers Castle i England, som kan antyde en forbindelse her.

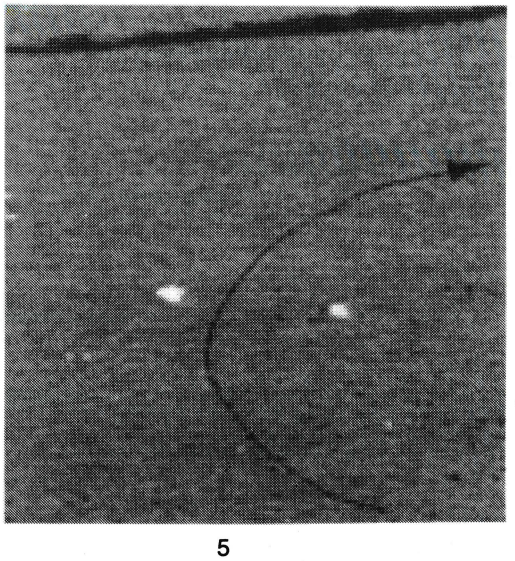

En merkelig forbindelse gjelder også mellom lemlestelser av kuer, sauer og geiter med kornsirkelfenomenet, som er en av de siste oppdagelsene. Lemlestede dyr har her blitt funnet innenfor kornsirkler eller rett i nærheten. Helt til slutt har vi myndighetenes nå etter hvert merkelige oppførsel i mot fenomenet. I England blir f.eks bønder truet med bøter, eller bestukket, til å fjerne kornsirklene så fort som mulig, men først etter at umerkede svarte helikoptere, og uniformert personell har gjort sine undersøkelser på åstedet. Eller at kornsirkelforskere, som f.eks. Colin Andrews, fysisk blir hindret i å foreta undersøkelser av kornsirkler.

På Utsiden

De første kornsirkler man vet om ble funnet nettopp i England, i året 1647. De ble da *kalt "hekse- eller djevelringer"*, da man mente at overnaturlige krefter skapte sirklene. Tegningen på motsatte side viser hvordan en *"djevelring"* ble til. Men det finnes opptegnelser om slike ringer fra langt eldre tider. En historie av interesse her, hentet fra en kanadisk bok med tittel *Thirty Indian Legends of Canada*, handler om Døtrene av Stjernen. Den forteller om en dyktig indianerjeger som, mens han jakter på prærien, oppdager en sirkel;*"Det så ut*

som om folk hadde løpt i ring til gresset var lagt flatt. Ettersom han ikke kunne se noen fotspor som ledet ut fra ringen, undret han fælt på hvem som hadde laget sirkelen. Så han gjemte seg, og ventet for å se om noen kom tilbake til stedet. Etter at det var gått en liten stund hørte han lyden av vakker musikk som syntes å komme fra himmelen. Da han så opp, så han noe komme ned gjennom luften, og musikken lød som sangen fra mange piker til sammen. Ettersom objektet kom nærmere så han at det var en flettet kurv, med 12 jenter oppi. Etter å ha landet, steg jentene ut av kurven og danset rundt omkring i sirkelen, men så snart de merket at jegeren var tilstede, hoppet de tilbake i kurven og den ble med en gang trukket opp i luften". Senere i fortellingen sies det at jentene i kurven dro til Stjernen Bestefar som var i stand til å gjøre stor magi. Dette er bare et eksempel av mange, som refererer til kornsirkler i nær- eller eldre fortid.

Kornsirklene oppsto opprinnelig som rene sirkler, dreiende enten med eller mot klokken, men det var først på 1990-tallet at det oppsto meget kompliserte geometriske former. Disse geometriske piktogrammene er perfekte i sin utførelse, og som regel i en størrelsesorden som gjør at man er avhengig av fly eller helikopter for å kunne se dem ordentlig. I fra oven ser de nærmest metalliske ut, og man ser tydelig hvordan kornet er lagt i forskjellige retninger for å skape denne "polert metall" effekten. Kornsirklene ligger for det meste langt ute i åkeren, og de ligger alltid på rett linje med der hvor skurtreskeren, eller traktoren, har kjørt. Det er hittil ikke blitt forklart hvordan så store og så perfekte figurer kan bli laget i løpet av noen nattetimer. Ei heller finnes det en tilfredsstillende forklaring på mangelen av spor til og fra figurene. Det har vært arrangert konkurranser i England, hvis mål er å kopiere tilsvarende figurer i samme størrelsesorden i løpet av en natt, men resultatene herfra viste at disse figurenes nøyaktighet lå langt i fra originalen.

På Innsiden

Kommer man inn i en av disse komplekse kornsirklene, og begynner å studere den, finner man mange merkverdigheter. For det første er kornet presset ned, men ikke brukket som .bildet under viser. Meget ofte er kornet flettet i hverandre

Dette er et moment som ofte avslører, og

skiller, de ekte kornsirklene fra bløffmakernes. Falske kornsirkler finnes det nemlig mange av. De mest kjente av disse bløffmakerne er Doug og Dave, to eldre luringer som påstår at de står bak de aller fleste kornsirklene i England siden –70 tallet. Men bare mengden av sirkler som har blitt registrert siden den gang, samt det primitive arbeidsredskapet og metodene deres (se bildet under), er nok til å fastslå at de to herrene nok tar vann over hodet med slike påstander.

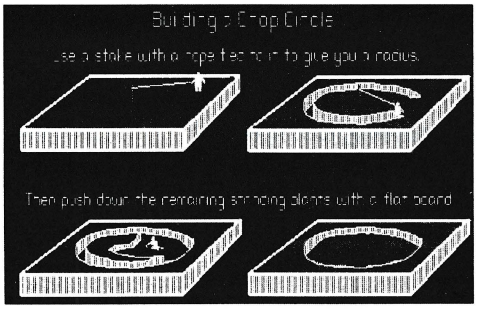

Men tilbake til kornet. Som nevnt ovenfor viser det seg at kornet i sirklene ikke dør, men fortsetter å vokse, attpåtil hurtigere enn det normale kornet, mange ganger opp til 40 % raskere. Dette kan man tydelig se på bildet under, hvor plantene 4, 6, 8 og 12 er tatt fra en kornsirkels indre, mens plantene 1, 3, 9 og 11 er tatt fra utsiden.

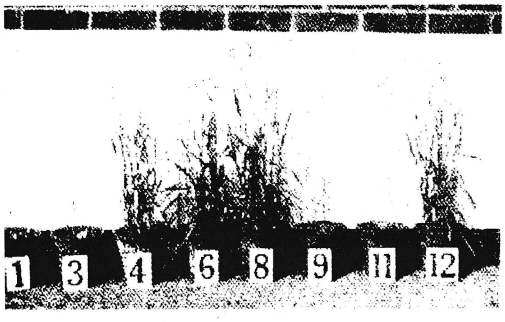

En annen ting er at mønsteret i sirkelen gjentar seg de påfølgende år, ofte over 5-6 år før de forsvinner, da kornet som utgjorde sirkelen fremdeles vokser raskere enn det andre kornet. En annen snodig ting er at det ofte dannes et nytt mønster ut i fra et gammelt mønster fra forrige år.

Visjoner og drømmer om kornsirkler

Mange personer har rapportert at de enten i drømme eller i en visjon i våken tilstand har sett et bestemt mønster. Kort tid senere har de, gjennom som regel media, fått den

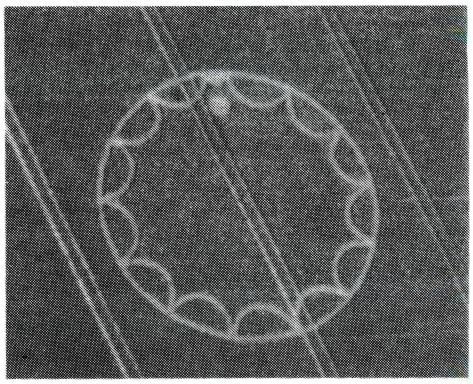

overraskende nyheten at det samme mønsteret de så har oppstått i en kornsirkel et eller annet sted i verden. Et eksempel på dette er en forutsigelse av et kornsirkelmønster i en drøm av en mann ved navn Dee Finney. Han så i drømme kornsirkelen på bildet ovenfor som oppsto den 19 april 1997 ved Weyhill, Near Andover,

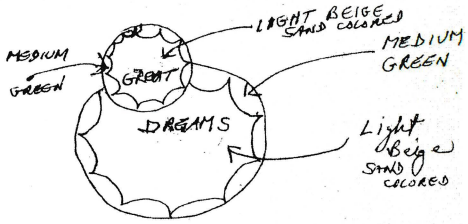

HampshireEngland., men bildene av kornsirkelen ble ikke offentliggjort før den 22 juni 1998.

Dee laget tegningen ovenfor 26 dager før kornsirkelen oppstod, og han visste ingenting om dette sammentreffet før bildene ble publisert. Dee Finney er en amerikaner som skriver ned eller tegner sine drømmer og visjoner. Noe han har gjort siden 1980. Man kan finne denne forutsigelsen, så vel som andre, på websiden; http://www.greatdreams.com/may98.htm.

UFOer og kornsirkler

Mange personer har observert lysende kuler, både på dagtid og nattestid, i

nærheten eller rett over en kornsirkel. Et eksempel på dette er en videofilm tatt kl.05.15 den 11 august 1996 ved Olivers Castle, Wiltshire, England. En 21 år gammel mannlig student er da ute på kornsirkeljakt. Han har kvelden før slått opp et telt, og ettersom timene går og ingenting skjer, sovner han. Han blir vekket på morgenkvisten av en summende lyd. Han blir nysgjerrig, griper videokameraet

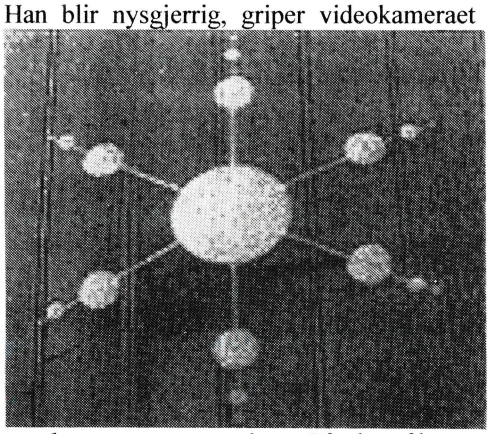

og kryper ut av teltet. På kornåkeren nedenfor ham, ser han to lysende kuler som sveiper over åkeren og skaper figuren som vist på bildet nedenfor.

Studenten sender i ettertid, anonymt, videofilmen til analyse. Filmen vekker enorm interesse verden rundt, og blir straks objekt for inngående studier, hvor konklusjonene spenner fra "en ren bløff" til "tidenes beste UFO-dokumentasjon". Videofilmen og analyserte stillbilder kan lastes ned på http://www.patrickwilson.com/cropcir.html. På bildet under er en av disse lysende kulene forstørret, og konturene av en merkelig liten gjenstand trer fram. Den er tydeligvis laget av et eller annet metall som

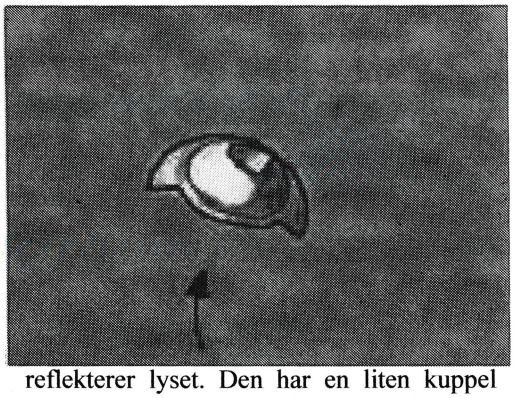

reflekterer lyset. Den har en liten kuppel med en forsenkning i midten, og små vinger som er krumme. Større UFOer, med denne typen utforming, finnes det mange rapporter om. Så at dette kan være en fjernstyrt miniutgave, sendt ut fra en større bemannet UFO, er en mulighet.

Psykisk skapte kornsirkler

Den amerikanske UFO-organisasjonen CSETI-Center for the study of Extra Terestrial Intelligence- var i England i 1992 for å studere de merkelige kornsirklene og kanskje få kontakt med sirkelmakerne. Denne organisasjonen har spesialisert seg på å benytte lyd, lys og ikke minst tankekraft for å komme i kontakt med UFOer og utenomjordiske. Ved denne anledningen hadde CSETI-temet alliert seg med Colin Andrews Crop Circle Phenomena Research. I løpet av en 10 dagers periode som strakk seg fra den 20. til den 30. Juli ble mange merkelige lys sett på himmelen, og en 150 fot stor UFO ble observert bare noen få hundre meter unna. Observasjonene ble gjort like i nærheten av kjente og berømte hellige steder som Stonehenge, Avebury, Silbury Hill og Olivers Castle. Den 21.juli var teamet på plass ved et sted kalt Woodborough Hill, en ås med utsikt over et stort område med kornåkre. På kvelden ble det gjort forberedelser for eventuelt å komme i kontakt med sirkelmakerne. Det ble bestemt å sende ut et felles geometrisk tankebudskap, samt ved hjelp av laserlys å tegne den geometriske formen på himmelen. Figuren skulle være forholdsvis lett å forestille seg, så de valgte en trekant hvor hvert hjørne hadde en sirkel. Arbeidet

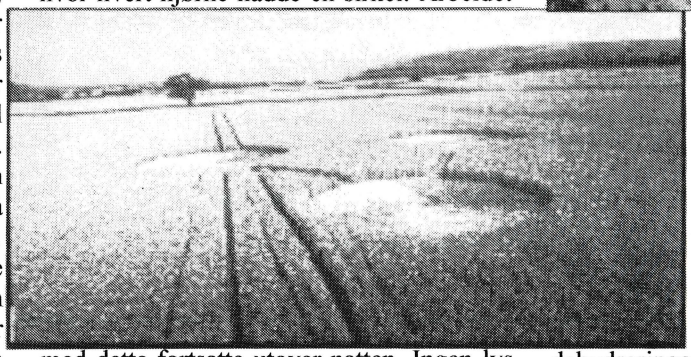

med dette fortsatte utover natten. Ingen lys eller andre fenomener viste seg denne natten, og litt skuffet dro teamet dagen etter til et annet sted. Men den påfølgende dagen fikk CSETIs Steven M Greer en telefonsamtale hvor en av bøndene i området ved Woodborough Hill fortalte at han hadde oppdaget en merkelig kornsirkel dagen etter at teamet hadde vært der. De dro tilbake og fikk se en nøyaktig kopi av den figuren de i fellesskap hadde forestilt seg. Denne figuren ble fra da av CSETIs logo.

Sammenhenger mellom lemlestelser av gårdsdyr og kornsirkler?

Linda Moulton-Howe, en av verdens fremste forskere på de mystiske lemlestelsene på diverse gårdsdyr, har i løpet av det siste året kommet over flere tilfeller hvor lemlestede dyr har blitt funnet innenfor eller rett ved siden av en kornsirkel. Etter hennes oppfatning er det den samme energien som er ansvarlig for både kornsirkel- så vel som lemlestelses- fenomenet. I følge hennes rapporter blir f.eks kornet "kokt" på en måte som kan sammenlignes med det som skjer i en mikrobølgeovn. Det samme har hun registrert skjer med de delene av et dyr som har blitt lemlestet. Vevet og blodet har blitt "kokt" ved en høy og konsentrert varme som f.eks på bildet nedenfor hvor det øverste bildet viser

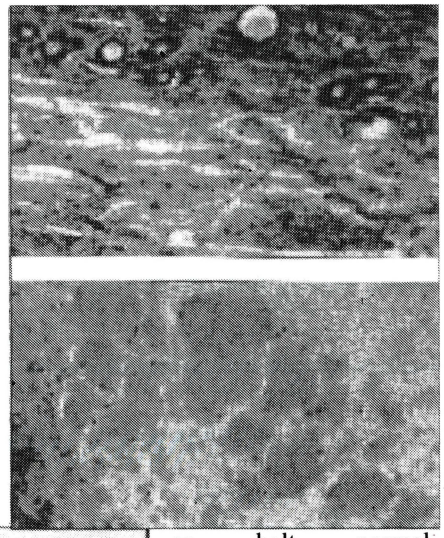

en helt normal hemoglobin tilstand i blodet fra en ku, mens på bildet nedenfor, som stammer fra en lemlestet ku, ser man at hemoglobinet har blitt utsatt for sterk varme. I likhet med kornet, hvor all væske forsvinner ved denne dehydreringen, så forsvinner nesten all væske også fra de lemlestede dyrene, til og med blod. Så konklusjonen må være at kornsirklene og de lemlestede dyrene blir utsatt for mikrobølgestråling i tillegg til andre påvirkninger av elektrisk og magnetisk art.

Av andre interessante og merkelige funn når det gjelder lemlestene, er oppdagelsen av et gulhvitt pulver som har oppløst vevet inne i dyrets hjerte, men ikke skadet den ytre membranen. Dette gulhvite pulveret består av små krystallinske strukturer av ukjent opprinnelse. I tillegg har det blitt funnet en blåfarget gelèaktig masse ved sårkantene på dyrene.

Svarte umerkede helikoptere, UFOer og kornsirkler

Som avslutning skal vi se på koblingen mellom UFOer, svarte umerkede helikoptere og kornsirkler. I de siste årene har det dukket opp stadig flere rapporter om UFOer som opererer sammen med, eller blir jagd, av helikoptere. Som regel foregår dette om kvelden eller natten, hvor det den påfølgende dagen blir oppdaget en kornsirkel. UFOene blir beskrevet enten som mindre små lysende kuler, eller av vanlig størrelse, d.v.s mellom 10-15 meter i diameter. Helikopterne er som regel svarte av farge, har ingen identifikasjonsmerker, vinduene er sotet slik at ingen vitner foreløpig har sett hvem eller hva som befinner seg på innsiden under disse episodene. Derimot har mange vitner sett mennesker i svarte uniformer i nærheten av disse mystiske helikopterne, men i de tilfellene har det ikke vært rapportert om noen form for UFO-aktivitet. Mange spekulasjoner omkring hva disse helikopterne er, og hvem som står bak dem, svirrer rundt på internettet eller i diverse UFO-relaterte magasiner. I flere tilfeller har disse helikopterne og mannskapet deres utført en form for militære øvelser i små byer i USA. Disse øvelsene har vært svært skremmende for de lokale innbyggerne. Det blir rapportert at helikopterne, som regel i et antall av ti eller flere, lander rundt omkring i bykjernen, og at unge menn i svarte uniformer strømmer ut av helikopter-kroppene, internerer folk i flere timer uten å forklare hvorfor, for så å forsvinne like fort som de kom. Hvis disse rapportene viser seg å være sanne, er det da her snakk om at de utgjør en trussel, eller er de en ukjent militær avdeling som raskt skal sørge for å opprette ro og orden i en krisesituasjon, altså en form for hjelp til sivilbefolkningen? Foreløpig har ingen fra en slik gruppe stått fram og fortalt hvem de representerer, eller hvorfor de oppfører seg slik de gjør.

Mysteriet fremdeles like stort

Som man kan forstå av artikkelen er kornsirkler et komplekst og besnærende fenomen. De inneholder mange ubesvarte spørsmål som strekker seg over de fleste vitenskapelige områder, men heldigvis engasjerer flere og flere seriøse forskere verden over seg for å kunne finne løsningen på gatene. Og dette kan føre til at man får svar på spørsmålet om kornsirklene er utenomjordiskes eller menneskers verk? Eller er de kanskje begge deler?

UFO-observasjoner i Australia og USA

Oversatt av Kjell Arne Høviskeland

Lydløst triangelformet UFO over Queensland, Australia. 8. August, kl. 22.10.

(UFO-Magazine, november/ desember 1999, s. 17)

Barbara Griffin, 59 år, og hennes svigerdatter Margie Griffin, 39 år, fisket i området Russell Island, Morton Bay, Queensland. Det var en nydelig kveld, himmelen var klar og det var ingen vind. Ikke så mange fisker bet på kroken, men en avslappende og rolig kveld var dette helt til de så objektet. Jeg la merke til disse klare, røde *"lysballene"*, totalt 7 stykker, som kom i mot oss fra vest. Jeg tenkte for meg selv: Min Gud, hvilken type fly er dette? Jeg har aldre sett et slikt fly før! Jeg har bodd her ute i mange år og jeg kjenner til *"mine fly"*. Dette var ikke et fly, dette var trekantet i form med syv røde pulserende lys. Objektet beveget seg østover fra kystlinjen utover vannet mot Russell Island, som er en av mange små øyer på østkysten av Queensland. Objektet beveget seg veldig sakte, ikke som et fly og uten lyd.

Så fikk jeg min svigerinnes oppmerksomhet ved å rope hennes navn to ganger siden hun hadde sett objektet selv og hadde munnen helt åpen av forundring. Hva tror du dette objektet var for noe? Hun bare sto der og sa: Herregud, Barbara, dette var stort. Nei, Barbara, det kunne ikke være det, eller kunne det? Er dette en UFO? La oss komme oss vekk herifra før det kommer tilbake. Jeg satt bare der og så på objektet mens Margie fant frem årene. Så ropte jeg til Margie: Det er OK, det er borte. Hun spør så hvor det ble av, og jeg svarte at det forsvant bak øya, ble ute av syne og kom ikke tilbake.

Triangelformet UFO over Melbourne, Australia. Dato: 14.august, kl.22.55

(UFO-Magazine, november/ desember 1999, s. 17)

En imponerende masse-observasjon fant sted denne dagen over Melbourne. Blant vitnene er en 47 år gammel mannlig forretningsmann, en 48 år gammel forretningsdame, samt en ung mann på 17 år og en ung dame på 18 år – begge studenter.

Observasjonen startet rundt klokken 22.55 da det ble sett et gult lys, omkring halve størrelsen av en fullmåne, som beveget seg fra vest rundt 20 grader over horisonten. Vitnene trodde først at det var et landingslys fra et fly som skulle lande på den nærliggende flyplassen øst fra deres ståsted. Det virket som om det befant seg i en høyde på rundt 500 til 1000 fot.

Rundt fem sekunder senere kom et annet lys til syne, som var identisk med det første, fra samme retning, og lyset fulgte samme distanse bak det første. Rundt fem sekunder bak det andre lyset, dukket det opp et tredje lys. Utfra farten og måten de beveget seg på, trodde vitnene at dette var dimmelys fra helikoptere som fløy i formasjon.

Så begynte lysene å stige opp og dreie i nordøstlig retning med samme fart, og med den samme avstanden mellom hverandre, nå rundt 45 grader over horisonten.

Da lysene befant seg nesten rett over hodene til vitnene, en tanke til nord og muligvis i en høyde av rundt 2000-3000 fot, ble det klart at disse lysene ikke tilhørte noe fly, siden ikke det var noen lyd fra motorer eller propeller. Størrelsen på objektene på dette tidspunktet var rundt 1/6 av en fullmåne. Så begynte lysene å slakke av på farten før de "fløt" litt, og deretter smeltet de, med forskjellige kombinasjoner av de tre lysene, til trianglerOver en periode på fem minutter dannet disse lysene forskjellige triangelformasjoner.

Rundt 70 grader over horisonten begynte lysene å sakke av på farten i retning nordøst, dannet så en formasjon som minnet om en pil. Så, kort tid etterpå, ble lysene borte.
Vitnene sa at det ikke virket som om det var solide objekter, men at de hadde en sirkelrund form.To vitner mente at det tredje lyset kunne ha vært både fire eller fem små lys nært hverandre. Objektene var uten tvil kontrollert eller under kontroll. Et av vitnene hadde et kamera og tok en del bilder av observasjonen. Ved 21.30 tiden neste kveld, 15. august, opplyste en lokal radiostasjon, at de hadde mottatt telefoner fra vitner som sa at det var 12 gule/oransje lys som fløy i en formasjon over et område på 40 kilometer øst/nordøst av Melbourne, over skyene men lett synlige mellom skyene. Tre rapporter av disse lysene var kommet fra den nærliggende private flyplass og to lignende rapporter kom fra Melbourne Internasjonale flyplass. Flyplassens stab var enige om at noe unormalt hadde blitt observert. De opplyste også at ingenting var blitt sett på radaren.

En masse av stjerneskudd Cape Coral, Florida, USA Tirsdag 7 september, kl. 04.30

(UFO-Magazine, november/ desember 1999, s. 40)

Betty Scofield satt og drakk sin morgenkaffe på fremsiden av huset sitt i Cape Coral, da hun så et skinnende klart lys som pulserte i skyene, lavt over horisonten. *"Flyene, hvis det var det hun så, lagde ingen lyd"*, sier Scofield. *"Jeg ble overrasket - jeg trodde nemlig ikke på UFOer".*
"Spektakulært, men også skremmende", sier Cathy Ingrim, bosatt på Fort Myers, som så disse lysene da hun og en annen dame fisket fra bryggen i Fort Myers stranden mellom klokken 04.30 og 05.00. *"Vi hadde hakeslepp hele tiden"*, sier Ingrim. *"Det var akkurat som en enorm masse med stjerneskudd, et fyrverkeri. Det var grønt, rødt og gult. Det var også en lys røyk".*
George Diller, en talsmann for Kennedy Spacesenter i Cape Canaveral, sier at lysene stammer fra restene av en oppskutt russisk rakett som kom over Mexico-gulfen. Raketten ble brukt for å frakte opp en kommunikasjons-satellitt.

Lysende objekt i øst. Brighton, Iowa, USA Søndag 5 september, kl. 20.54.

(UFO-Magazine, november/ desember 1999, s. 17)

Fem mennesker observerte et rart lys i østlig retning fra en privat eid innsjø, 20 miles nordvest for Brighton, Iowa. I følge vitnene så beveget UFOen seg både horisontalt og vertikalt uten noe spesielt mønster. Lyset kom, sporadisk, til syne for så å forsvinne i et tidsrom av 20 minutter.

Merkelig lysende objekt sett på vei til jobb. Santa Ana, California, USA Torsdag 9 september, kl. 05.40.

(UFO-Magazine, november/ desember 1999, s. 17)

En mann på vei hjem fra jobb så et merkelig klart lys på himmelen over Santa Ana, California, en forstad til Los Angeles. *"Han viste ikke helt sikkert om det var en satellitt eller ikke"*, rapporterer John B. *"Han ringte til meg for at jeg skulle se etter det. Først så jeg det ikke, men så fikk jeg øye på det. Det var klarere enn noen stjerne, og det var stort!"* John B sier at de var nær veikrysset Fairview og Segerstrom i Santa Ana, da de så UFOen.

Sjømenn ser flammende UFOer. Nevada, Oregon, California og Washington State, USA Onsdag 1 september, kl.09.00

(UFO-Magazine, november/ desember 1999, s. 17)

Hundrevis av innbyggere på USA`s nordvestlige kyst, nær Stillehavet, rapporterte å ha sett syv eller åtte *"flammende"* UFOer som krysset himmelen. Både et UFO-rapporteringssenter i Washington State og *"Fra kyst til kyst"*, Art Bell`s populære radioprogram, mottok mange telefoner fra nordre California, Nevada, Oregon, og fra staten Washington. De fleste observasjonene fant sted mellom kl. 21.00 og 21.30. Major Nouis, pressetalsmann for luftforsvaret i NORAD, forklarte at observasjonen var av en russisk satellitt som ble skutt ut i fra Baikonur kosmodrom den 28.februar 1999. Rakettdelene kom inn i atmosfæren i en hastighet av 17.000 miles i timen kl.21.11 den 1.september, noe som resulterte i et lysspor av brennende romsøppel.

Lysende metallisk objekt sett av forretningsmann Gallatin, Tennessee, USA Tirsdag 7 september kl.22.15.

(UFO-Magazine, november/ desember 1999, s. 17)

En 37 år gammel forretningsmann kom kjørende på vei hjem gjennom et nytt bostadsområde nord for Gallatin, Tennessee, da han fikk øye på et sølvfarget objekt. *"Jeg kom kjørende på vei hjem til mitt nye hus da jeg fikk øye på et objekt som fløy sakte rundt en ¼ mil borte fra meg"*, sier han. *"Jeg så på det igjen og la merke til at objektet ikke gav fra seg noen reflekser. Objektet var sølv/ metallisk farget, ulikt noe fly jeg har sett. Objektet fløy meget sakte, nesten svevende over skogsområdet i den nordre delen av Gallatin. Det var sylinderformet og lydløst, og i løpet av 10 sekunder forsvant det ut av syne for meg".*

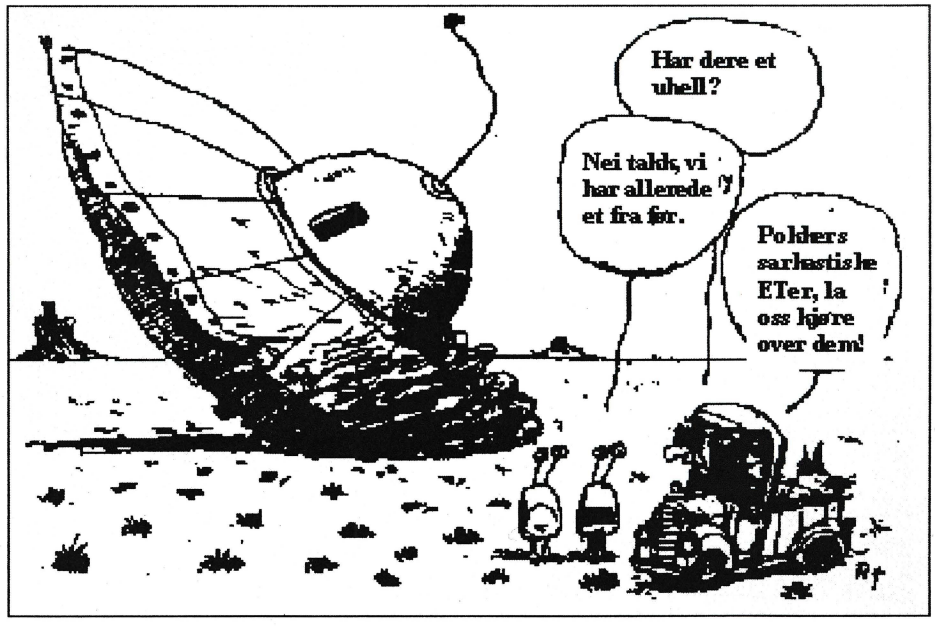

DE KOSMISKE COMPUTERNE

Finnes det kilder i vårt univers, såkalte galaktiske hukommelsesbanker, hvor alle hendelser siden universets begynnelse er innpreget? Hvordan arter så disse seg, og hvordan ser de ut? Og hvor befinner de seg?

Av Tore Alfstad
Fra boken
-En Alternativ Kosmologi-
tilrettelagt av Pål Aune

"Virkeligheten er Guds drom "*sa min sønn. *"Hva hender da hvis Gud våkner opp, pappa?"
Etterpå sa han at;*" det underbevisste er som universet bortenfor kvasarene.*
Det er et sted vi vil dra til for å finne ut hva som er der...."

Andrew Strieber, 7 år.
(Whitley Striebers sønn, fra boken -*Nærkontakt*)

For å kunne forklare hvorfor og hva slike kosmiske computere er, må en først forstå litt av materiens oppbygging. All materie er oppbygget av molekyler, som igjen består av atomer. Disse atomene er oppbygd av elektroner, protoner og nøytroner, og utgjør de såkalte polytroner. Men disse polytronene er igjen oppbygd av subatomære partikler, kjent som kvarker. Et av disse subatomene er gravitonet, som gir partikkelen masse. Det kan derfor ikke bevege seg raskere enn lyset, noe som gjelder all materie på vårt fysiske plan, da en partikkel på vårt fysiske plan ved lysets hastighet også har uendelig masse.
(se fig.1)

Fig.1
Subatomet, eller kvarken, med vandrende oscillotroner.

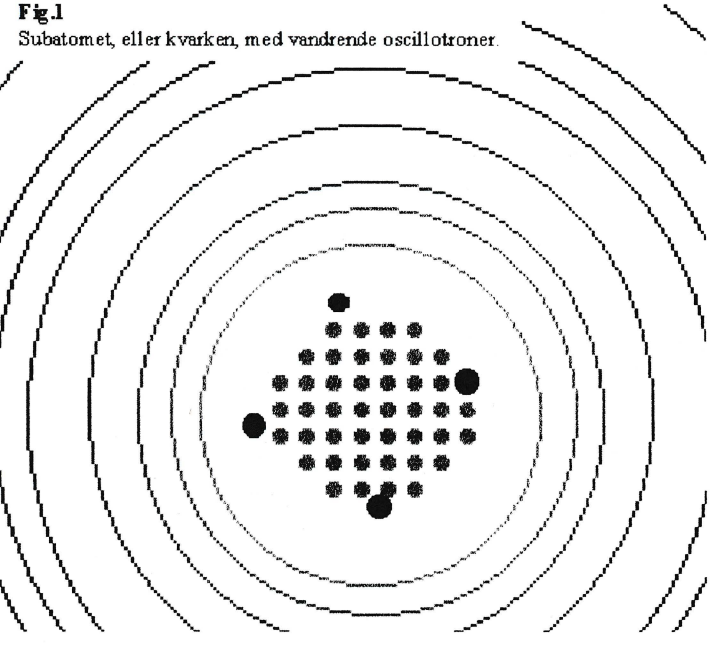

Den viktigste av de subatomære partiklene kalles et oscillotron. Oscillotronet har intet graviton bundet til seg, så de kan bevege seg raskere enn lyset, noe som er nøkkelen til interstellar og interdimensjonal romfart. Oscillotronene er satt sammen i gitre formet som et krystall eller en diamant. De er i tillegg enhetspartikler, m.a.o. finnes det bare en type av de. Det ytterste laget av disse oscillotronene er i stadig bevegelse, og bytter plass etter et bestemt mønster. Med andre ord forandrer det krystallinske mønsteret seg hele tiden. Denne stadige forandringen gjør at subatomet sender ut bestemte bølger. Disse bølgene, som befinner seg på energiplan 3, sammenfaller med de astrale naturplan. Oscillotronet er den partikkelen som dermed binder sammen det mentale og det fysiske. Oscillotronet er sammensatt av reseptorpartikler i flere nivåer som igjen kan påvirkes av veseners

bevissthet eller teknologi. Den første reseptorpartikkel er sammensatt av mikroider. Et annet ord for disse mikroidene er åndelige partikler. Det finnes syv nivåer av disse åndelige partiklene. (Se fig.3). Inne i en mikroide befinner det seg et helt superunivers, så det minste og det største møtes på mange måter i mikroiden.

Disse energi- og dimensjonsplanene som er beskrevet, er ikke strengt atskilt, men glir til en viss grad over i hverandre, og kan, bevisst eller ubevisst, komme til syne for oss på det fysiske plan i manifestasjonen av noe som kalles paranormale opplevelser, som engler, telepati, clairvoyance o.s.v. Dette kan også forklare hvorfor UFOer plutselig bare er der, og forsvinner like brått. Disse naturlovene kan nemlig også utnyttes teknologisk, noe som vi skal komme tilbake til. Når f.eks. en person ved tankekraft kan flytte på gjenstander (psykokinese) så er det oscillotronenes baner han/ hun påvirker, d.v.s at subatomene antar nye konstellasjoner, og at det dannes nye subatomer med andre egenskaper. Reseptorpartiklene, oppbygget av mikroidene, de som i sin tur bygger opp oscillotronet befinner seg på fjerde energiplan og høyere. På det syvende energiplan befinner den første reseptorpartikkel seg, og den har en todimensjonell struktur. På det neste nivået, energiplan 6, er strukturen firedimenjonell. Neste nivå igjen en 16-dimensjonell struktur o.s.v. Oscillotronet er følgelig bygget opp i en struktur på 65.536 lokale dimensjoner, noe som gir den en multidimensjonell struktur. Merk her at disse dimensjonene ikke må sammenblandes med de grunnleggende syv dimensjoner i vårt univers. På syvende energiplan utgjør denne strukturen matematiske mønstre som kvadrater, trekanter, heksagoner og andre grunnleggende mønstre. På sjette energiplan finnes mønstre som innbefatter superkuben med fire fysiske dimensjoner.

De Galaktiske Minnebanker

Vår galakse, som alle andre galakser, er egentlig et levende vesen som består av 100 milliarder stjerner, hvor et solsystem utgjør en galaktisk celle. Galaksen har en syvdimensjonal struktur, så det bildet vi oppfatter av den på det fysiske plan, er bare et utsnitt av dens totale struktur. Resten av galaksens fysiske materie befinner seg på de andre energi-og dimensjonsplanene. Galaksen som vesen kan kommunisere telepatisk med mennesker via bl.a. visse krystallinske himmellegemer som kalles hvite dverger. Alle disse hvite dvergene står i forbindelse med hverandre og utgjør en del av galaksens fysiske hjerne. Andre himmellegemer, som pulsarene, virker som klokkegeneratorer, eller synkroniserings-formidlere, for visse frekvenser som det galaktiske legeme må ha for å kunne fungere som en helhet. Den nærmeste hvite dvergen, som ligger ca.10 lysår unna Jorden, er Sirius B, tilhørende Sirius-systemet. **(Se bildet nedenfor)**

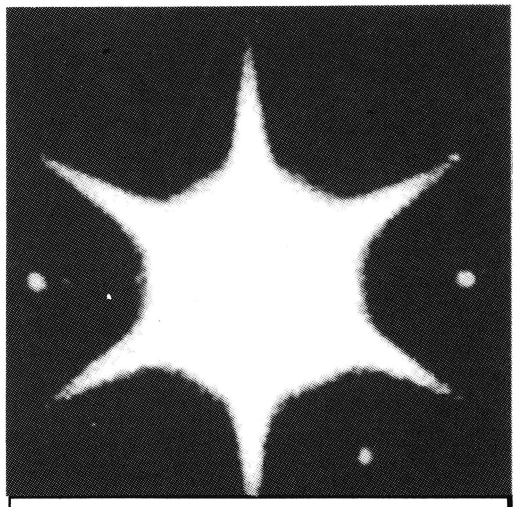

Sirius B er den lille lysflekken nederst til høyre i bildet. De to andre flekkene er gjenspeilinger av den.

Denne hvite dvergstjernen består av rent karbon i krystallinsk superfortettet form. En kjempesvær diamant med andre ord. Inne i denne diamantens hukommelsesbank, siden dette er den nærmeste hvite dvergen, finnes informasjon om alt det som har skjedd med bl.a. Jorden og vårt solsystem. Denne informasjonen finnes lagret i atomkjernene, som her vil være stjernens hjerneceller, og forskjellige frie elektronkonstellasjoner fungerer som transmittersubstanser.

Hvorfor Sirius-systemet hadde slik betydning i fortiden, bl.a. i Egypt, kan forklares med kunnskapen om, og forståelsen av dennes betydning som Galaktisk Minnebank. Hvordan f.eks Dogonene i Mali, Afrika, har visst direkte om Sirius B i hundrevis, hvis ikke tusenvis av år, en totalt usynlig stjerne, er en annen historie. Mange nåtidige ordeners opptatthet av Sirius-systemet, som Frimurerne, OTO, Golden Dawn etc., kan tyde på at en av hemmelighetene er å "tune" seg inn på dvergstjernen for å tappe den for informasjon, eller som det heter -"å lese i de Akashiske opptegnelser". Sirius B ble oppdaget på midten av forrige århundre, men ble først fotografert i 1970, etter syv års arbeid, av Irving Lindenblad ved U.S. Naval Observatory i Washington D.C. Det kan også finnes en Sirius C, noe det arbeides med for å kunne fastslå antagelsen av.

Den Kosmiske Computeren.

Begrepet Den Kosmiske Computeren er knyttet til et bestemt system i naturen. Dette systemet gjenspeiler en gigantisk mekanisme som fra jordisk synsvinkel opptrer som en computer. Dens oppgave er å opprettholde og balansere den fysiske strukturen i verdensrommet. Computeren virker som et bindeledd mellom det fysiske plan og den åndelige dimensjon som styrer verdensrommets strukturer. Rent fysisk utgjøres den av forskjellige spesielle himmellegemer som er plassert rundt i galaksene på en bestemt måte, samt av krystallinske strukturer på de forskjellige planeter. På vår Jord vil dette være i form av bergkrystaller. En planet utveksler hele tiden data med den kosmiske computeren via sine forråd av naturlige krystaller. Computeren kan derfor brukes som en enorm informasjonsbank. De som kan forespørre, eller gi ordrer, til computeren er høyere åndelige vesener og andre vesener med mulighet for det. Når først en instruks er gitt utfører systemet det på den måten som computeren selv finner best. Et vesen kan f.eks teleporteres ved hjelp av den kosmiske computeren, og læring kan foregå ved å meditere på den og dermed hente den kunnskapen de trenger direkte fra computeren. En annen ting er at et vesen, som er utslettet på det fysiske plan, kan gjenskapes ut fra de opplysninger som ligger lagret om vedkommende i den kosmiske computer. Nå er det slik at computeren ikke er det samme som den universelle bevissthet eller Gud, men en bestemt struktur skapt av den universelle bevissthet, eller Gud. En kan sammenligne den med den delen av hjernen som som styrer de automatiske prosessene i kroppen, som hormonbalanse, kroppstemperatur, hjertefrekvens o.s.v. En dyktig yogi kan f.eks styre disse automatiske prosessene selv. På samme måte kan den kosmiske computer nås mentalt fra et bestemt

høyere bevissthetsplan og benyttes. Vår hjerne er nemlig en biologisk krystall, hvor hvert element består av en hjernecelle. Denne kan stå i relasjon til en galaktisk krystall av karbon, da det er det samme grunnstoff som er det aktive. Mennesket kan altså kommunisere fysisk med kosmos. Den kosmiske computer kan også nås ved bruk av rene bergkrystaller, hvor fargeimpulser moduleres til energetiske meldinger, som sendes gjennom krystallen, og som computeren oppfatter som en ordre til å utføre bestemte handlinger. Ordren kan i midlertid bli stanset av høyere vesener som er knyttet opp til computeren, hvis ordren kan være til skade.

Den Store Hensikt

Det åndelige vesen som er den lokale Gud for dette universet slo, ved hjelp av sin tankekraft, på de frekvenser som førte til skapelsen av dette univers. Derved var det fysiske rom og den fysiske tid skapt. Størrelsen av universet, dets ytterste grense, var på forhånd bestemt av superuniversets Gud, og var på forhånd fylt av mikroider. Frekvensene som ble sendt ut fylte, med en hastighet av lyshastigheten i syvende potens eller høyere, opp det definerte rommet som en stående bølge. Denne bølge eksisterer ennå, og vil vedvare til dette universet tar slutt. Universets Gud la så inn en amplitudemodulasjon til denne bølge, d.v.s en styrkeforandring i takt med en lavere frekvens. Det er nemlig slik at hvis en blander to signaler får en fire frekvenser. Den første frekvens er her den opprinnelige bølge som opprettholder rom og tid. Den andre frekvens er en syklisk styrkevariasjon i den første frekvens. Den tredje frekvens er den første minus den andre, og den fjerde frekvens er den første pluss den andre. Dette er grunnen til det tilsynelatende dualitetsprinsipp som hersker i universet, som uttrykkes i mann og kvinne, elektrisk pluss og minus, yin og yang, magnetisk syd-og nordpol o.s.v. Disse frekvensene dannet etter hvert noe som vi kaller et frekvensbilde, og som uttrykte seg fysisk først som fotonet, det synlige lyset. I Det Gamle Testamentet står setningen -Og Gud sa Lys, Og det ble Lys-, som uttrykker dette. Frekvensbildet fortettet seg deretter ytterligere og skapte den fysiske partikkel, noe som kan bevises ved at et foton som sendes med høy nok frekvens gjennom et magnetfelt skaper to partikler med motsatte egenskaper, f.eks et elektron og et positron. Denne skapelsesprosessen foregår alltid fra et høyere energiplan og nedover.

Men tilbake til mikroiden, som også er et superunivers i seg selv. Superuniversets Gud er Gud for alle lokale Universers Gud. Denne Guden har myndighet over superuniverset og mikroiden. Et superunivers er den strukturen som er større enn vårt univers. Superuniverset er også mikroiden i et høyere trinn på hyperuniversspiralen, noe som kan forklares ved at hvis vi går inn i en mikroide kommer vi ut i et annet superunivers, hvor det superunivers vi kommer fra er en mikroide. Så i superuniverset møtes på mange måter det største og det minste.

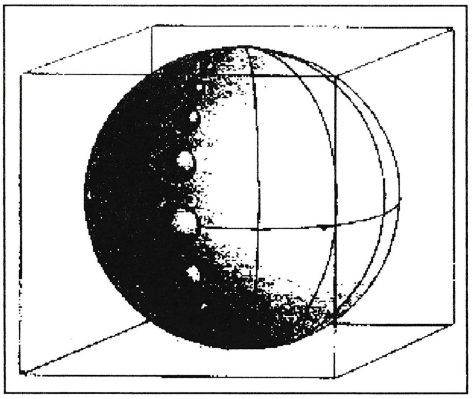

Superuniverset **(Se bildet over)** har form som et eple bestående av 12 energibaner. På disse energibanene er de lokale universene tredd som perler på en snor. Ved superuniversets ekvator er det en nøytral sone som kalles vannets vendesirkel. Når et univers blir skapt skjer det ved superuniversets nordpol. Dette universet utvider seg og utvikler seg ettersom det vandrer nedover langs sin stråle mot ekvator. Etter å ha passert ekvator begynner universet å trekke seg sammen. Når det når superuniversets sydpol omdannes all materie i universet til energi, som blir ledet gjennom superuniversets midtkanal, d.v.s. en kanal som går vertikalt fra sydpol til nordpol, hvor den igjen blir opphavet til skapelsen av et nytt univers.

Det står f.eks i Koranen at -"Og Han fortsetter å skape hele tiden det du ikke vet"- (Koranen, Sura 16:18), en indikasjon på at man i fortiden ikke var helt ukjent med universets skapelsesprinsipp. Et annet sted, men denne gang omhandlende dommedag, står det; "på dommedagen vil solen og månen miste sitt lys og kollidere" (Al-Bukhari 454-1) og "på dommedagen vil himmelen bli rullet opp som papir"(Al-Zumar, 39,67). Disse beskrivelsene, som er over 1.400 år gamle, uttrykker godt hva som skjer når vårt univers blir sugd inn i denne "trakten" som utgjør superuniversets midtkanal, hvor deretter denne materien er med på å skape et nytt univers. I vår egen Voluspå, som omhandler Ragnarok, står det dette om den samme prosessen; "Solskin sortner, Somre derefter, Vindene rase -ved I det end, eller Hvad?". Litt lenger uti står det i skriftet at; Solen sortner, Jorden synker. Fra Himlen styrte de klare Stjerner, Ilden leker med knitrende Luer. Flammene høyt mot Himlen slår". Dette var en liten, men kanskje tankevekkende, digresjon fra fordums tider.

Men tilbake til saken; Sorte hull og kvasarer fungerer etter det samme prinsipp. Materien som nærmer seg hullet vil slites i stykker av tidevannskreftene, miste sine gravitoner og transformeres opp til neste energiplan. Et sort hull eller en kvasar kan dermed brukes som transportkanal mellom forskjellige dimensjonsplan, univers, og til og med mellom superunivers. Transporten skjer ved at frekvensstrukturen til materien blir modulert inn på en bærebølge tilsvarende et høyere energiplan. Dette gjør at tyngdekraften, altså gravitonene, blir nøytralisert og dermed kan fartøyet passere igjennom uten å bli ødelagt.

Men nå tilbake til hyperuniversets struktur. Setet for Den Store Hensikten befinner seg i hyperuniverset. I hyperuniverset vil superuniversene ordne seg i et spiralformet mønster, som kan minne om det menneskelige DNA,som henger etter hverandre som perler på en snor langs energilinjer. Disse energilinjene er fargestråler eller bærebølger som det finnes 12 opprinnelige av. Hvis en blander disse 12 fargene får en en hvit stråle eller streng. For ikke å kjede leserne for mye med matematiske utregninger, så kan det fastslås at det finnes 100 milliarder stjerner i vår galakse, 1,2 billioner galakser i vårt univers, 14,4 billioner univers i superuniverset, og ved utregning kommer man fram til at antall superunivers i hyperuniverset utgjør 100 milliarder opphøyd i 1,2 billiontede potens. Et ufattelig stort tall. I hyperuniverset finnes det 100 milliarder av disse hvite strengene, som eksisterer parallelt, og som alle beskriver mulige utganger ved enhver handling eller situasjon. Det finnes derfor et potensiale for mange "kopier" av vesener i hyperuniverset.

Alle disse strengene har sin egen tidsdimensjon, så hvis en hadde reist tilbake til fortiden og forandret noe, ville en, når en reiste fram igjen til utgangspunktet, ha skiftet streng i hyperuniverset. Hvis du f.eks hadde forandret fortiden slik at du selv ikke ville bli født, vile foreldrene dine oppdage at du plutselig forsvant sporløst på det tidspunkt du foretok reisen tilbake i tid, og kom aldri tilbake igjen. Både du og foreldrene dine eksisterer, men nå i parallelle hyperunivers-strenger. Hyperuniverset selv vil utvide seg helt til alle 100 milliarder strenger har antatt DNA eller 8-talls form. Hyperuniverset vil da muligens forsøke å reprodusere seg selv.

Vi har gjennom artikkelen gått fra den minste partikkel til den største stuktur, som egentlig er det samme. Vi har sett at atrukturene innehar en intelligens, og derfor har en bevissthet , hvor elementene, uttrykt i himmellegemer, alle er levende skapninger med bestemte oppgaver.
Nøkkelen til denne kunnskapen ligger lagret i de galaktiske minnebanker, de kosmiske computerne, som registrerer og husker alt fra evighet til evighet.

Substanser forandres av lys

Forskere i USA har hatt suksess i få plastikk-molekyler til å imitere levende organismer.

Dette foregår ved at plastikk -molekylene arrangerer seg selv til mer komplekse strukturer.
Håpet er at denne forskningen fører til maskiner som kan bygge seg selv.
Men dette er ennå langt inn i fremtiden. Det forskerne ved University of Rochester, New York, USA, har gjort, er å "overtale" molekylene i et utsnitt av polystyren til å danne et tynt krystall-"skikt" på en glassplate.
Når lys passerer gjennom disse molekylene, forandres de på en meget presis måte. Forskerne håper at disse plastikk-"skiktene" eventuelt kan bli brukt i superhurtige komputere som bruker lys istedenfor elektroniske signaler.
Focus, juni 1999

Fig.3.

Energiplan	Dimensjonsplan	Fargestråle
EP 7	Det Atmiske plan	Fiolett
EP 6	Det Buddhiske plan	Lysblå/ Sjøgrønt
EP 5	Det Kausale plan	Grønt
EP 4+3	Det Høyere atrale plan (tanker)	Hvitt
EP 3	Det LavereAstrale plan (følelser)	Gult
EP 2	Det Høyere Eteriske plan	Gult + Rødt
EP 1+2	Det Lavere Eteriske plan	Orange
EP 1	Det Fysiske plan	Rødt
EP 1	Det Underfysiske plan	Infrarødt

Telepati:

Science Fiction eller Science Fact?

I Ganzfield-eksperimentene, som innebærer at en persons øyne blir utsatt for diffust rosa lys, og ører utsatt for hvit lyd, i den hensikt å skape en mild forandring i bevisstheten, finner en at èn ut av tre, tilfeldig uttatt, viste en tendens til å beherske telepati. Kunststudenter viste en noe høyere evne til dette, da èn ut av 2,5 personer klarte testen.
I løpet av 10-20 år, avhengig av at parapsykologiens forståelse av telepati øker, kan vi ha et virkelig effektivt instrument for telepati.
Metoden innebærer å utsette en person for rytmiske lyder og blinkende lys. En faktor i dette er lånt fra eldgamle sjamanistiske tradisjoner, hvor det slås på en tromme med rundt seks slag pr.sekund, noe som tilsvarer hjernens Teta-frekvensområde (dagdrøm-frekvensen).
Kilde: Focus, april 1999.

STEPHEN HAWKINGS UFO-SPEKULASJONER.

Professor Stephen Hawking, forfatteren av *A Brief History Of Time* -og ansett av mange for å være den største nålevende fysiker -kom nylig med noen bemerkelsesverdige uttalelser omkring UFOer og ETer mens han holdt et foredrag i Det Hvite Hus i Washington D.C. Det kontroversielle foredraget, kalt *"Imagination and Change; Science in the next Millenium"*, ble gitt i nærvær av President Bill Clinton og hans kone Hillary den 6.mars, samt overført direkte på Internett.

Hawkings kom med flere referanser til ET- og UFO-fenomenet: "Det er en syk vits at årsaken til at vi ikke har blitt besøkt av utenomjordiske vesener, er at når en sivilisasjon når et bestemt stadie av utvikling blir den ustabil og ødelegger seg selv.
"Så klart det er mulig at UFOene virkelig inneholder ETer, som mange mennesker tror, og myndighetene dysser ned. Jeg liker ikke å kommentere omkring akkurat det....Personlig mener jeg at det er en annen forklaring på hvorfor vi ikke har blitt kontaktet, men jeg vil ikke gå inn på det her".
For en vitenskapsmann av professor Hawkings kaliber, er disse uttalelser omkring ekstraterrestrielt liv, til ingen ringere enn den amerikanske president, en ganske så signifikant hendelse. Hva som ligger bak "en annen forklaring" for den manglende kontakten med ETer, må vi bare vente og se...

Kilde: Alien Encounters - Issue 25 -1998

Biskoper tror på ETer!

I en meningsmåling nylig utført *av The Sunday Times*, uttalte en overveldende majoritet på 95% av engelske biskoper at de trodde at liv kunne eksistere på andre planeter. Og av de 42 biskopene som ble spurt, sa 31 (74%) at det ekstraterrestrielle livet kunne være intelligent.

Selv om resultatene kan komme som en overraskelse på kirkegjengere, mener mange biskoper at eksistensen av utenomjordisk liv er fullt ut mulig uten å komme i konflikt med tradisjonelle religiøse overbevisninger. Slik uttaler biskopen av Durham seg: "Gud skapte alt liv. Hvis det er mulig å komme i kontakt med livet på andre planeter ville det åpne opp for de store undre i Guds skapelsesprosess"

Britiske UFO-eksperter har ønsket velkommen denne åpenhjertige innstillingen. Lionel Beer i BUFORA poengterer at "vi har hatt ganske mange prester blant våre medlemmer. Mange brev fra disse har tolket hendelser i Bibelen, som stjernen i Betlehem, som ekstraterrestrielle begivenheter." I følge biskopen av Knaresborough: "Gud er en allmektig skaper og du kan ikke begrense hans kreativitet. Det må finnes liv på andre måter....Jeg er ganske fascinert av dette."

Kilde: Alien Encounters - Issue 25 -1998

intervju med BUDD HOPKINS

-Om hans siste bok *"WITNESSED"*

Intervjuet av The Mutual UFO Network Journal

Oversatt av Pål Aune

Et brev sendt av to politimenn fra New York til Budd Hopkins den 1.februar 1991 forbløffer fullstendig mottageren.

Den beskriver en utrolig hendelse – ikke mindre enn at en 30-årig tobarnsmor blir "eskortert" ut av et vindu i en boligblokk, tolv etasjer over New Yorks FDR Drive den 30.november 1989 kl.03.00, av tre små "grå", hvor alle fire flyter på en blå lysstråle bort til en ventende og svevende rødoransje UFO. De forsvinner inn i en åpning på undersiden, og UFOen tar av mot Brooklyn Bridge og forsvinner.

Hopkins gjenkjenner kvinnen som en som skrev til ham halvannet år før om en bortføring. Men saken tok en dramatisk vending da to politimenn og en kjent politiker bekreftet hendelsen. For første gang har en bortføring skjedd i fullt påsyn av høyst troverdige vitner. Her er den fullstendige rapporten med fotografier, tegninger, utskrifter fra hypnose-sesjoner, beskrivelse av de fysiske bevis, som et implantat i kvinnens kropp, og bekreftende uavhengige vitnemål.

Mens noen fakta rapportert i boken gjør at en må anta at de utenomjordiske har altruistiske motiver, så peker andre på et systematisk program av genetiske studier og eksperimentering med mennesker. Uansett hva de utenomjordiskes motiver er, så utfordrer detaljene i denne saken alle tidligere oppfatninger omkring UFOer og bortføringer. Faktaene i "Witnessed" er for troverdige, for omfattende, og for mektige til at noe individ – eller myndighet – kan ignorere det.

***SPØRSMÅL**: I løpet av de ti årene som har gått siden utgivelsen av "Intruders" har din status som etterforsker steget til et punkt hvor du rutinemessig blir beskrevet som " verdens fremste ekspert på bortføringer av utenomjordiske". Hvordan vil du karakterisere denne tidsperioden, tiden mellom dine tre utgitte bøker, når din stjerne var for oppadgående? Det er et slags show-biz spørsmål, men kunne du være så snill å fortelle oss om opp- og nedturene i løpet av denne perioden?*

Hopkins: Det var et langt og komplisert spørsmål. Vel, det første jeg bør si er at jeg aldri følte fra begynnelsen av at jeg skulle skrive bøker om UFOer som en heltidsbeskjeftigelse. Den grunnleggende årsaken til at jeg skrev hver av de tre bøkene "Missing Time" "Intruders" og "Witnessed" var at jeg hadde funnet aspekter ved fenomenet som jeg følte absolutt måtte publiseres. Etter at jeg hadde skrevet og publisert "Missing Time", oppdaget jeg spesielle ting, som at tanken om bortføringer var mer vidspredt enn før antatt fordi folk nødvendigvis ikke husker alt som skjedde, noe som var en helt annen oppfatning enn den vi hadde tidligere, si etter Betty og Barney Hill, Travis Walton og Pascagoula-sakene, hvor personene husket en masse uten hypnose.

Men når jeg fant at mange husket nærmest ingenting, forstod jeg at det antageligvis var et mer utspredd fenomen. Jeg oppdaget, og skrev også om, "minne-erstatninger" som jeg ikke tror tidligere var hverken kjent, oppdaget eller skrevet om. Jeg oppdaget saken berørende fyiske merker etter en bortføring, arrene. Og, av særlig viktighet, at bortføringene hadde et gjentagelsesmønster, at det ikke nødvendigvis bare skjedde en gang. Alle disse tingene, som jeg hadde merket meg i flere forskjellige saker, følte jeg at krevde en bok (Missing Time).

Og så gjorde jeg ingenting med det, og følte at jeg ikke kom til å gjøre mer med det, inntil, eller hvis

andre, viktige oppdagelser ble gjort på området. Og så klart, det jeg skrev om i "Missing Time" var hele den gynekologiske, genetiske og reproduktive fokus av UFO-fenomenet, som jo er av stor viktighet. Så det krevde den andre boken "Intruders". Og da fantes det ingen intensjon fra meg om å skrive den tredje, kalt "Witnessed". Men den boken forteller ikke bare om vitner til bortføringer, men også om at disse utenomjordiske, på en indirekte måte, forsøker å påvirke eller ha en innflyelse på vår jordiske politikk. Pluss denne langtids-involveringen i menneskers liv, som jeg kaller Mickey og Baby Ann-fenomenet. Så derfor krevde det en tredje bok. Men jeg kommer ikke til å skrive en fjerde bok hvis ikke ytterligere funn blir gjort gjennom min forskning som krever ytterligere gransking og publikasjon.

SPØRSMÅL: *I den nye boken blir en igjen og igjen tvunget til å overveie de ekstremt kompliserte måter som hendelsene i "Witnessed" er konstruert på, og henger sammen, som på ingen måte har en enkel forklaring. Kan du rekapitulere historien i enkle vendinger, og peke ut det særlig viktige i boken omkring hendelsene og personene involvert?*

Hopkins: Vel, jeg kan si at boken, og hendelsene i den, utelukker en kort analyse. Jeg har aldri tidligere hanskes med en slik serie av kompliserte hendelser. Ingen av de tidligere bøkene jeg har skrevet involverer så mange personer og hendelser i en og samme sak. Elementene som binder saken sammen er mer komplekse og tallmessige enn i de tidligere sakene tatt opp i "Missing Time" og "Intruders". Jeg vil si, ut i fra et overordnet synspunkt, at bokens viktigste element, i hvert fall i denne saken, er at humanoidene helt bevisst viser seg og bortfører en person i påsyn av en viktig politisk figur og flere perifere vitner. De tok det største skrittet hittil, i hvertfall som jeg kjenner til, i å influere i synet på UFO- og bortføringsfenomenet verden over. Som f.eks i den offentlige siden av saken, hvor hendelsen ble offentliggjort den 30.november 1989. Likeså viktig er alle de interpersonelle, og la oss si skjulte sidene, ved denne direkte humanoid/ menneske-kontakten. Disse mønstrene er ikke fastlagte ennå på grunn av det lille antall saker som har fremkommet, men den ene er dette humanoid/ menneske-samarbeidet som jeg går inn på, og det andre er den

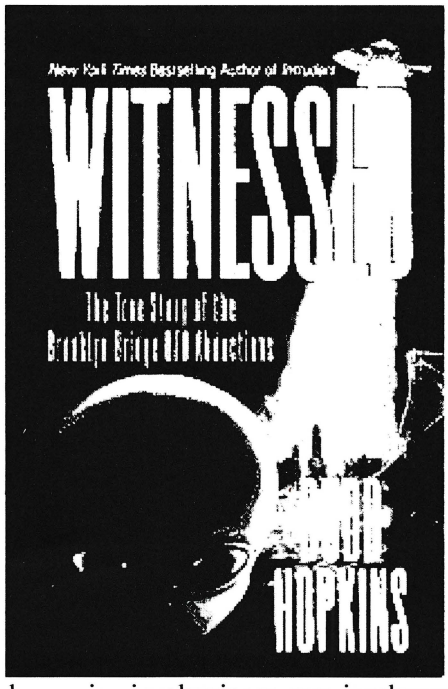

langvarige involveringen som innebærer bortføringer helt i fra barndommen og videre oppover hvor atferdsmønstrene observeres.

SPØRSMÅL: Hva er dine håp og forventninger til den nye boken? Du forutser blant annet en uungåelig avvisning av boken av disse "avslørerne" og skeptikerne?

Hopkins: Å ja, du skjønner, boken trenger ikke engang å ha blitt skrevet – skeptikerne vil mest sannsynlig ikke lese den, og de vil ikke gjøre mer enn de allerede har gjort, som enkelt nok er å si; "dette skjedde ikke, fordi det ikke kan ha skjedd". Det er nemlig den grunnleggende holdningen hos en skeptiker. Jeg bare håper, hvis vi antar at et meget stort antall amerikanere og mennesker rundt omkring i verden ellers aksepterer realitetene av UFO-fenomenet, så finnes det også en enorm gruppe som er fascinert og interessert i det. Og så klart finnes det en liten gruppe som aldri kunne akseptere dette, selv om det skjedde dem noe. Men denne store gruppen som befinner seg i midten, men som ennå ikke er overbevist om at dette skjer, kan dyttes over på "overbevist-siden". Og kanskje kan boken føre til at flere vitner til saken står frem og at de vitnene som allerede er i boken, men som da ville være anonyme, vil være villige til å stå frem med sin fulle identitet.

SPØRSMÅL: *Jeg vil gjerne få vite mer om dette Mickey/ BabyAnn-syndromet. Du sier i boken at du etter å ha oppdaget et mønster i Linda Cortile-saken, så fant du flere saker med samme mønster. Er det mulig at forskere som du, gjør disse oppdagelsene på en måte som er kontrollert eller utløst av de utenomjordiske? Alt til sin tid, så å si?*

Hopkins: Vel, det er en mulighet som vil være meget vanskelig å forholde seg til hvis det forholdt seg slik. Du skjønner, det er det som er problemet med dette. UFO-forskere har vært adskillig mer konservative enn vågale når det gjelder tilnærmingen til fenomenet. Det har opp gjennom årene blitt hintet om forskjellige sider ved fenomenet som er såkalte "tabuer", og da har ikke disse blitt nærmere utdypet. Jeg vet at, etter "Missing Time", hvor jeg nærmest ble beleiret av vitner, at folk ofte snakket om et seksuelt aspekt i opplevelsen. Jeg mener, en mann kan ha sagt; "de gjorde noe med penisen min". Men på det tidspunktet ville jeg bare tenke så at "de undersøker bare den menneskelige anatomi", og la det være med det. Men når jeg hadde blitt klar over det reproduktive aspektet ved fenomenet, så hadde jeg laget oppfølgingsspørsmål som utdypet dette aspektet ytterligere.

SPØRSMÅL: *Har du en teori omkring hvorfor disse utenomjordiske bedriver disse psykologiske og fysiske testene, og hva er hensikten med disse seksuelle tilnærmelsene?*

Hopkins: Vel, jeg kan spekulere, men når det gjelder de utenomjordiskes motiver er man alltid på gyngende grunn. Men, når jeg vet det jeg vet om det reproduktive mønsteret her, så kan jeg fastslå at det dreier seg om en genetisk endring av oss, og kanskje de utenomjordiske selv. Helt sikkert er det at de skaper såkalte hybrider, en krysning mellom mennesker og de utenomjordiske.

SPØRSMÅL: *Når det gjelder denne Dan, den kjente politikeren, hva skjedde med han?*

Hopkins: Det vet jeg ikke, men han ble faktisk gjenkjent av Linda Cortile på et tv-program hvor han bl.a. ble sett sammen med den russiske politikeren Gorbatsjov. Hva det betyr aner jeg ikke på dette tidspunkt, men med tiden vi vi nok få vite det.

Da takker jeg vennligst for intervjuet, og ønsker deg lykke til med boken.

Musikk er en av de fundamentale ting som samler verdens forskjellige kulturer. Christopher Kenworthy spør om våre utenomjordiske fettere og kusiner deler vår kjærlighet til musikk, og om de bruker musikken som et kommunikasjonsredskap?

Oversatt av Karen-Sofie Thorstensen
Tilrettelagt av Kjell Arne Høviskeand

FOR TYVE ÅR SIDEN ga Steven Spielberg's *Close Encounter of The Third Kind* (Nærkontakt av tredje grad) oss en ny vinkel på de utenomjordiske. Filmen viste oss frykten, spenningen og storheten i extraterrestriell kontakt, men viste oss også de utenomjordiske som humanoide, vennlige og nysgjerrige. Filmen var så fascinerende fordi den viste utenomjordiske som tok kontakt med oss – noe som alle UFO-entusiaster drømmer om. Viktigst var det at Spielberg viste oss at de utenomjordiske brukte musikk som det innledende språket til kommunikasjon.

Dette ble tatt som gitt av de fleste og ble sett på en som en snodig tvist i UFO-mytologien. De fleste trodde at filmen var ren fiction (fantasi), men Spielberg bygget filmen på fakta. I mange tilfeller har lyder og musikk blitt brukt av utenomjordiske romskip som en metode til å opprette en kontakt. Det finnes mange rapporter som viser at UFOene lager mer lyd enn ventet – fra lav brumming til fullendte musikalske skalaer og melodier. Hvis noen UFOer er stille og nesten usynlige, hvorfor lager andre UFOer så mye lyd da?

Fenomenet musikalske UFOer er ikke nytt. Hos de nordamerikanske Algonquian-indianerene hersker fremdeles legenden som basere seg på en kontakt med en musikalsk UFO. Historien handler om en "flyvende kurv" som steg ned fra himmelen. I "kurven" var det 12 vakre jomfruer. Denne beskrivelsen minner om dem vi kaller "nordiske aliens" som fremdeles er vanlig i dag. Den Algongquianske legenden slår fast at "kurven" fløy vekk da en jeger nærmet seg, men en ung jomfru ble igjen på bakken. Hun bygget sin egen flyvende maskin og forlot ham mens hun lot ham gi maskinen kraft ved å synge en sang. Videre undersøkelser viser at den originale "kurven" laget syngende lyder som var melodiske i sin natur. Siden dette er en meget gammel historie er det vanskelig å si, men det er tydelig at musikk var involvert. Legenden forteller ikke kun om *syngende* lyder, men spesifiserer at musikk og sang var forbundet med UFOen. Det er mulig at fordi menneskeheten føler for musikk, bruker de utenomjordiske dette følelses-språket som en måte til å opprette kontakt på.

Musikkens tone.

MEGET GAMLE INDISKE TEKSTER avslører også en forbindelse til UFOer. Tekstene viser detaljer omkring komplekse flyvende maskiner som kalles *Vimanas*. Den vanligste maskinen hadde to dekk og var sirkelformet med vinduer og en hvelvet kuppel. Beskrivelsene høres identiske ut med moderne *flyvende tallerkener*, og er bevis på at utenomjordiske har vært i kontakt med menneskene i årtusener. Selv om menneskene har god fantasi og kunne ha funnet på historiene, er maskinene, beskrevet i de gamle tekstene, så nær nåtidens beskrivelser at de fleste regner med at Vimanaene virkelig er UFOer.

Det ble sagt at Vimanaene var omgitt av en melodisk lyd som er lik den pulserende lyden som blir nevnt i moderne UFO historier. Istedenfor kun den summende lyden, forandret den seg i høyde og frekvens, slik at en vakker dyp melodi ble skapt. Lyden til UFOen ble modulert når den fløy slik at den skapte en fantastisk musikk.

Dette reiser et interessant spørsmål: Hvis noen UFOer er musikalske – hvorfor er ikke alle det? Rapporter om musikalske UFOer er ikke uvanlig, men av en eller annen grunn blir det musikalske aspektet ofte undervurdert eller glemt. Vitnene kan føle seg brydd, og den som etterforsker saken kan velge å overse dette aspektet av UFO-logien. Resultatet blir at de fleste dokumenterte sakene ikke nevner den musikalske siden som ble oppfattet av

vitnene, eller når de som ser UFOen nevner det, velger etterforskeren å avvise det som om personen har tatt feil og *trodd* at motorlydene var musikk.
Dette gir langt fra det riktige bildet, for de aller fleste UFOer er helt lydløse. De lager ingen lyd, ikke engang en summing, noe som ofte hjelper til med å avgjøre om det heller er en UFO enn et helikopter eller fly. Hvis utenomjordiske maskiner kan være helt uten lyd, hvorfor lager de da lyd av og til? Vi kan bare trekke den slutning at når de lager lyd er det en mening med det. Slik jeg ser det kommer UFOene fra mange slags planeter og solsystem med forskjellig utvikling. Jeg tror UFOer fra noen planeter er lydløse mens andre lager lyd, muligvis fordi de har kommet kortere i utvikling. Kanskje er det en måte å vekke oppmerksomhet på, eller når det blir som musikk er det en måte å vise oss at UFOene bemannes av intelligent liv.
Når man etterforsker UFO-saker er det viktig å oppsøke personen som har hatt opplevelsen istedenfor å forhøre slappe og slurvete UFO-etterforskere. Hvis du leser vitnenes rapport istedenfor etterforskerens "tolkning" av hva som skjedde – vil du finne mange rapporter om musikalsk aktivitet. Kanskje på grunn av Spielberg`s film, eller fordi den rolle musikken spiller ikke blir forstått, vil mange etterforskere ikke ta det med i rapporten. Jeg har selv sett det skje i intervjuer.

Manipulerende etterforskere.

FØLGENDE SPEKTAKULÆRE UFO SETT nær Marlborough, Wiltshire, England, i 1995. Jeg så en UFO-etterforsker, som jeg ikke navngir, som tok opp en samtale med tre UFO-vitner. De tre pikene fortalte en utrolig historie om tre små lys-baller som avga et mønster av høyfrekvente lyder da de fløy over en åker. De fortalte at det var en spesiell melodi som ble gjentatt igjen og igjen. Da pikene plystret de seks tonene så etterforskeren ut som om han moret seg. Pikene smilte gjenkjennelig over tonene, glade over at de husket den. Tonene var et inspirerende og fascinerende aspekt av historien.
Etterforskeren ville ikke *vite noe av dette*, og kommenterte; *Kanskje lød det som musikk, men jeg går ut ifra at det bare var en høyfrekvent lyd, mer som en pulserende lyd.* Uansett hvor mye de insisterte, forsøkte han å overbevise dem om det motsatte.
Denne type manipulasjon av etterforskere er meget skadelige, og viser at musikalske UFOer er meget mer vanlig enn folk er klar over.

Hvorfor må det være slik?

DET BLIR OFTE ARGUMENTERT at matematikk vil bli språket som velges når kontakt blir opprettet med utenomjordiske sivilisasjoner. Flere forskningsprosjekter stoler på denne faktoren, og forsøker å se matematiske mønstre og koder fra rommet for å bekrefte at liv utenfor jorden eksisterer. Ideen er solid plantet i menneskenes bevisshet på grunn av filmer som *"Contact"* (med Jodie Foster). Vi tror alle at matematikk er fundamentalt – og at det er sikkert at de utenomjordiske bruker det. Sannheten er at musikk kanskje vil ha større mening som en åpning til kommunikasjon. Musikk har en matematisk komponent som viser intelligens, og som også viser artistisk og følelsesmessig evne. Dette sier i seg selv mye om de utenomjordiske. Hvis de har evnene til å bruke musikk – hvis de oppfatter musikk som viktig – sier det mye om dem. Det er mer sannsynlig at vi vil stole på vesener som elsker musikk enn vesener som er *besatt* av matematikk. I et selskap – ville du heller snakke med en ingeniør eller en musiker? Jeg vil tro at de fleste ville velge musikeren. Det samme ville gjelde i en universell skala. Musikalske evner viser en spirituell og følelsesmessig dybde som mangler i matematikken. De utenomjordiske bruker kanskje musikk til å vise oss at de har dybde, og for å motbevise inntrykket av at vi, av og til, oppfatter dem som kalde og følelsesløse. Her kommer igjen spørsmålet om utvikling og dimensjon. Det er mulig musikk blir brukt fordi matematikk bare forståes av en minoritet av menneskeheten, i motsetning til musikk som kan forståes av alle. Selv om du ikke kan lese musikk kan du glede deg over den. Musikken er multi-kulturell, og gleder selv den som ikke har noen form for utdannelse. Musikk eksisterer i alle kulturer på jorden – i en eller annen form. Med det i tankene ville det være rart om UFOene ikke bruker musikk som et redskap til en innledende kontakt. Det er mulig det mest diplomatiske språket av dem alle!

Si navnet på melodien.

DET ER TEGN SOM kan tyde på at musikk til tider benyttes til å berolige eller kontrollere vitnene. To kvinner fra Vanberre i Australia følte en *trang* til å gå ut i 1974 – sette seg i bilen og vente. Vitnene sier så at bilen kjørte av seg selv – eller ble kontrollert av en kraft – hele tiden fulgt av et sterkt lys. Og hele tiden hørte de en melodisk lyd som forandret seg mens de lyttet. Det er mulig at musikken ble brukt til å berolige kvinnene, eller opprettholde deres tilsynelatende hypnotiske tilstand. Da de kom til et avsideliggende sted så de flere humanoider samtidig som andre lyder ble hørt. Tapt tid ble rapportert, hvilke tyder på at de ble bortført eller forlatt bevisstløse en tid.
Nærmere i tid, i mars 1997, i byen Greenbank, da en mann lyttet til sin radio hørte han en sterk summende lyd. Den var sterk nok til å overdøve lyden i radioen. Utenfor så han blå, hvite og grå lilla lys som så ut som om de kom fra en stor gjenstand. Han fortsatte å høre tonene til gjenstanden mens lyset pulserte i takt med dem. Gjenstanden beveget seg rundt på en rar måte mens han betraktet den. Det er interessant å merke seg at rapporten slår fast at lyden var annerledes da han gikk ut. Fra huset lød lyden som musikk, men da han gikk ut ble lyden vanlig – nesten som et fly. Var det mulig at lyden inne i huset skulle fange hans oppmerksomhet? Han sa at han nesten hadde ventet på lyden, så kanskje musikken var en måte for de utenomjordiske å etablere fysisk kontakt på. Tilstedeværelsen av toner og musikalske mønstre er ofte forbundet med nærstående forsvinninger av et objekt. Mange etterforskere regner med at lyden betyr at motoren blir startet, mens andre føler seg sikre på at tonene blir spilt – nærmest som en advarsel, eller et tegn til tilskuerne.
En ung mann og kvinne så et kuppelformet objekt da de sto parkert på en golfbane i Melbourne, Australia i 1966. De var meget nære, og fortalte at objektet var 20 meter i diameter og hexagonalt i fasong. De hørte en tone som fikk objektet til å vibrere. Deretter forsvant det "fortere enn lynet". I de siste årene har jeg intervjuet mange UFOvitner, og har møtt hundrevis av folk i Australia som alle har UFO historier å fortelle. Det er overraskende å innse hvor mange av dem som forteller at de har hørt musikk da de så UFOene. Noen har hørt toner og til og med melodier. De fleste føler seg brydd når de forteller det, antakelig på grunn av Spielberg`s "Close Encounter". Folk er redde for å innrømme at de har sett UFO, samtidig som de har sett en film-type med samme tema. De frykter å bli latterliggjort. På tross av dette dukker historier om toner og musikk opp til overflaten. Sannheten – om vi tror den eller ikke, er at UFOene lager musikalske stykker. Ved å fokusere på fenomenet kan vi forstå mysteriet og begynne å kommunisere med dem.

HUNDREVIS AV NORDMENN HAR SETT EN UFO!

Skrevet av Kjell Arne Høviskeland

Å innrømme en UFO-observasjon kan føre til mange problemer. Latterliggjørelse, baksnakkelse og – dessverre – mistenkeliggjøring følger i kjølvannet av enkelte UFO-episoder. Likevel har hundrevis av nordmenn stått frem med sine opplevelser. Folk fra alle samfunnslag og med ulike yrker innrømmer at de har sett uidentifiserbare objekter. Hvorfor setter de sitt rykte på spill?
Fordi de virkelig har opplevd noe de ikke kan forklare – og fordi observasjonen har gjort et slikt inntrykk på dem at de må dele sin forundring med andre.
Kan de alle være bløffmakere?

Klokken 18.00, første nyttårsdag 1979: Været var bitende kaldt denne mørke januarkvelden, men Birger Meland, Tor Dahle og Arne Dispen satt godt og varmt i bilen på vei fra Grotli til Stryn. Plutselig fikk de se en serie med skarpe og hvite lysglimt på himmelen. Lyset bevegde seg, stanset, og beveget seg og stanset – i ett sett. Mennene stoppet bilen og gikk ut for å se nærmere på de utrolige fenomenet. De kjente en grøssning som ikke bare skyldtes det kalde været, men også en redsel for de ukjente.
Lyset kunne ikke komme fra noe fly, for flyet stanser ikke gang på gang på denne måten. De øyeblikkene gjenstandene holdt seg i ro minnet den litt om en stjerne, men heller ikke stjerner beveger seg i slike *"froskehopp"*. Birger Meland var også sikker på at det ikke var meteor, for han hadde sett slik tidligere.
Etter at de hadde observert lyset i et kvarter, så de med ett en hvitlysende gjenstand der lyset hadde vært. Den hadde omriss som et byvåpen og var så stort som 4/5 av månen. Objektet akselererte med en voldsom fart og forsvant i en gul stripe mot øst. Mennene har aldri funnet noen forklaring på hva de så. For dem er og blir lyset uidentifisert flyvende objekt – eller UFO.

Skeptikere og sjiraffer.

Å se en UFO gjør et meget sterkt inntrykk på mennesker. De fleste føler redsel; ikke fordi de er redde for at UFOen skal skade dem, men fordi synet velter deres livsfilosofi og får dem til å føle seg så uendelig små. Men når observasjonen kommer litt på avstand melder en annen redsel seg: Hva vil folk si hvis jeg forteller hva jeg har sett?
Hvordan reagerer det store flertall, som aldri har sett UFO og heller ikke vil tro på dem før de *"har sett det selv"*, når noen forteller at han/hun har sett en UFO? Er det en god venn vil du kanskje ikke le høyt, men smile og si: *"Er du sikker på at det ikke var et fly"?* eller *"Hvor mye hadde du drukket da?"*. Holder vedkommende på sitt, vil kanskje sladderen bre seg i nabolaget.
I sin bok *"UFO – En dokumentasjon"* sammenligner J.Allen Hynek skeptikerne med en selvsikker, men uskolert mann som for første gang kom inn i en zoologisk hage. Da han fikk øye på en sjiraff, snudde han seg og sa: *"Et slikt dyr finnes ikke."* Tusenvis av troverdige mennesker kan stå fram og fortelle at de har sett noe uforklarlig på himmelen. Er du forutinntatt nok, snur du ryggen til og sier: *"Slike ting finnes ikke."*
Men hvorfor skulle så mange stå fram og lyve, når de ikke tjener noe på det og bare blir til latter? Hvordan kan vi forklare at flere mennesker forteller at de har sett det samme uforklarlige himmelfenomenet – uavhengig av hverandre?

Alt ble rødt.

En av observasjonene som har hatt flest vitner i Norge, skjedde på Østre Toten 8. Januar 1981. Da så nesten hele andre og tredje klasse og en av lærerinnene på Hovsvangen Skole en ildrød, avlang gjenstand som dalte ned mot jorden fra en mørk sky.
De som var nærmest objektet, Synnøve Rognlien, Anja Stensrud og Jarle Stensrud, opplevde at alt ble rødt rundt dem; snøen, skiene og de selv. Barna ble nesten blendet av det røde lyset i cirka 30 sekunder. Vitner forteller at gjenstanden lignet *"en bil med taket ned og en annen bil plassert på hjulene til den."*
Harstad Tidende kunne i slutten av mars 1980 bringe en rekke meldinger om UFO-observasjoner over Andøya. Gjenstanden ble sett til forskjellige klokkeslett og over flere områder. Vitnene, blant annet Aslaug Haugan Dahl og Gerd Hansen, beskrev objektet slikt: En stor, kuleformet gjenstand som sendte ut et rødlig lys. Den beveget seg lydløst og så sakte at observatørene fikk god tid til å studere den.
UFO-observasjoner kommer i bølger, så det er vanskelig å si hvor mange rapporter norske ufo-organisasjoner mottatt hvert år. En enkel klubb har imidlertid fått inn 91 utfylte skjemaer i løper av et år. Man regner med at for hver observasjon som blir rapportert blir det gjort 10 som ingen hører noe om. UFO-observasjoner er med andre ord langt vanligere enn de fleste tror.
Rapportene som sendes inn til ufo-organisasjonene blir behandlet konfidensielt, men likevel er det vanskelig å få folk til å fylle ut tilsendte skjemaer. Eldbjørg Fjeldberg i UFO-Norge forteller at av 40-50 vitner fra Vestre og Østre Toten i desember 1980 til januar 1981, oppnådde de 5 utfylte skjemaer.

Intelligent styrte fartøyer.

Mange av observasjonene kan selvsagt forklares med kulelyn, ballonger, stjerner, meteorer, fly o.s.v. UFO-organisasjonene godtar ikke automatisk at det observatørene har

sett er *"flyvende tallerkener"*. De undersøker grundig alle andre muligheter. Ca. 60% av rapportene de får inn blir oppklart, d.v.s. at de finner en jordnær, naturlig forklaring.

De rapportene det er vanskeligst å finne noen forklaring på, er nærkontakter og observasjoner hvor det er tydelig at *"hva-det-nå-enn-er"* blir styrt av intelligente vesener.

En opplevelse av det siste slaget, hadde Odd Skålbones fra Namskogan og hans 10 år gamle datter 7.februar 1979. De var ute og gikk tur da de så et blankt lys på himmelen like over fjellene rett foran seg. Lyset steg raskt og begynte å komme mot dem. Etter 2-3 minutter var det ca. 2000 meter unna.

Med ett steg det hurtig rett opp – og så kom det sakte ned igjen. Dette gjentok seg, før den lysende gjenstanden kom glidende nesten rett mot dem. Odd Skålbones tok opp en lommelykt og begynte å blinke med den. Gjenstanden stoppet og sto helt stille i flere sekunder. Så satte den opp en voldsom fart med kurs rett vekk fra dem. I løpet av 10 sekunder ble den borte. Den var på det nærmeste 500 meter fra dem. Høyden over bakken var 200-300 meter. I tillegg til det sterke, underlige lyset, såg de mørke konturer som tydet på at gjenstanden hadde form som en stor kule.

Jeg så en humanoid.

Det er sjelden nærkontakter av tredje grad blir rapportert i Norge. Observatører som har sett livaktige vesener i eller utenfor ufoen, er de som blir gjort mest narr av. Derfor kreves det ekstra nøye mot til å stå fram i slike tilfeller. Men når du vet at du har sett noe uforklarlig hjelper det ikke hvor mye verden ler av deg. Som Hjørdis Hokstad uttalte det i Adresseavisen: *"Jeg så en UFO. Det var ingen ballong. Jeg så et vesen. Det var ikke et menneske. Jeg fantaserer ikke. Det jeg så det så jeg. Jeg vet at folk flest ikke vil tro meg, men jeg lyver ikke....Jeg er også fullt klar over at det jeg har fortalt kan bli en belastning for meg, kanskje blir jeg latterliggjort. Det får stå sin prøve."* Hjørdis Hokstad gjorde sin nærobservasjon

25. Juli 1981. Klokken var litt over 07.30, og hun satt ved kjøkkenbordet med en kopp kaffe og kikket oppover jordene etter rådyr.

Med ett så hun at solen blinket i noe som befant seg bak noen busker 250-300 meter unna. Så fikk hun øye på et vesen som gikk oppover engen like ved gjenstanden. *"Han"* var svært liten og iført en slags grå-brun kjeledress som også dekket hodet. Hun så han bare bakfra og la spesielt merke til hans gange, som minnet om den mennesker har på månen.

Da *"mannen"* kom bort til den blanke gjenstanden forsvant han ut av syne. Like etter steg objektet til værs. Hjørdis Hokstad grep kikkerten og løp ut for å se nærmere på gjenstanden som nå kom mot henne og over huset. Den var blank, liten og hadde form som en sigarett. På toppen så hun noen flekker eller *"symboler"*. Observasjonen varte i ca. 10 minutter.

Et anonymt vitne et par kilometer borte så også gjenstanden. Videre kunne naboen til Hokstad fortelle at buskapen hans var meget urolig på dette tidspunktet. Dyrene har aldri reagert på denne måten før.

Kolbjørn Stenødegård i Norsk Institutt for Vitenskaplig Forskning og Informasjon (NIVFO) har undersøkt saken og finner ingen naturlig forklaring. Han bevitner dessuten at observatøren er pålitelig. Hun har aldri hatt noen interesse for UFOer før.

UFO-observatører.

Hvem er det som ser UFOer? Som bakgrunn for denne serien har vi blant annet rapporter fra 41 observasjoner som er gjort i Norge. Disse har i gjennomsnitt to vitner. Vitnene har svært forskjellig bakgrunn, noen er skoleelever, en er major. Alderen varierer fra ni til 89 år. En overvekt av vitnene er menn.

At vi så sjelden hører om observasjoner som er gjort av folk i ledende stillinger, skyldes nok at de er redde for å miste den tilliten de er avhengig av at folk de omgås har til dem. Denne forklaringen har vi i alle fall fått av en sjøkaptein og en lege, som begge velger ikke å stå fram med historiene sine. Mennesker i alle samfunnslag observerer UFOer. De færreste våger å innrømme det. Frykten for å bli latterliggjort veier tyngre enn trangen til å fortelle om deres utrolige opplevelse. Og det er kanskje ikke så rart....

Men snu forholdet på hodet. Hvis alle som observerte uidentifiserte flygende objekter sto fram og innrømmet det, ville tallet bli skremmende høyt. Har alle disse observasjonene en naturlig forklaring? Svaret er ditt.

Kilde: "Vi Menn" – årstall og nummer ukjent.

Et utvalg UFO-observasjoner i Norge fra UFO-Norges rapportbase

Funnemark i Lunde i Telemark

Dato: Primo juli 1965.
Tidspunkt: Ca. kl.15:00.
Varighet: 30 sekunder.
Farge: Reflekterende metallisk.
Lyd: Svak vislende, susende.

Lunde i Telemark, juli 1965
Ill. Carsten Bjørndal

Observatøren, som vil være anonym, hadde denne opplevelsen helt tilbake i begynnelsen av juli 1965. Han har selv gitt et svar på hva dette kan ha vært, og vi tar rapporten med for at andre kan lære å gjenkjenne lignende fenomener.

Han så en avlang, eggformet, gjenstand med skarpe konturer som summet som en bisverm i en høyde av ca.150-200 meter. Den kom fra sydøst og fløy i nordlig retning.

Gjenstanden ble antatt å være 2-3 meter lang og etter 30 sekunder løste den seg opp i tretopphøyde. Den virket metallisk og reflekterende på observatøren mens han iakttok den.

Neste dag sto det å lese i lokalavisen (muligens Varden) at en høyball i Nesherrad kommune hadde blitt tatt av en virvelvind og ført opp i luften og avgårde med denne. Nesherrad ligger 5-6 kilometer øst for observatøren og det synes naturlig at det var denne han så denne julidagen.

Denne observasjonen ble forøvrig gjort fra gården til Anders Jan Funnemark, selv om vedkommende ikke har noen tilknytning til gården. Anders Funnemark kan vi ellers lese mer om i en annen artikkel i dette

bladet.

Krokelvdalen i Troms

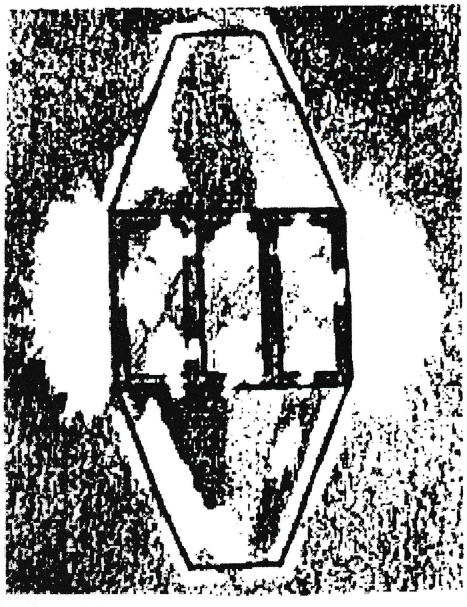

Krokelvdalen, 16.03.94
Ill.: Carsten Bjørndal

Dato: 16. mars 1985.
Tidspunkt: Kl. 23:20.
Varighet: 5-10 minutter.
Farge: Reflekterende metallisk, grå.
Lyd: Ingen.

"Jeg gikk ute etter et besøk fem minutter fra mitt bosted. Det var nesten midnatt, klokken var 23:20. Jeg hørte ingenting, men fikk se noe stort som hang lavt over en skog på Tromøya. Gjenstanden var nesten oval, med sterke fargede lys på midten av gjenstanden. Den kom på skrå mot meg i sakte fart. Da den var ca. 100 meter fra meg så jeg at den var åttekantet med tre vinduer. Lysene, ca. 8 stykker, var inne i UFOet. Det var stort, ca. 6 x 15 meter. Jeg ble betatt - et fantastisk skue - og ble ikke redd.

Jeg tenkte at *"dette kommer på førstesiden i avisen i morgen - ALLE må ha sett det."*

Fenomenet forsvant bak et fjell etter å ha foretatt flere kursendringer. Dette forteller Unni Merete Berg i en rapport vi mottok i februar.

Espedalen ved Skåbu i Oppland
Dato: 21. juli 1994.
Tidspunkt: Kl.24:00.
Varighet: 3-4 minutter.
Farge: Lysende gulorange.
Lyd: Ingen.

Vi lar observatøren, Andreas Tveten fortelle med egne ord hva som hendte denne kvelden i fjor sommer.

"Jeg satt og tittet ut av vinduet. Plutselig steg det opp en knallgul, halv, fullmåne fra fjellet. Lyset var veldig kraftig og intenst. Utenpå denne lysende kula var det en gulorange krans.

Vi ante ikke hva dette kunne være. Solen hadde gått ned i motsatt retning en god stund tidligere. Månen var ikke å se, enda det var klarvær. Etter en stund beveget gjenstanden seg ned og bak fjellkammen til høyre. Deretter kom den tilbake i rasende fart (stadig mindre kule), og beveget seg noe sikksakk til venstre, mens det gikk oppover for deretter på en måte å "eksplodere" og bli borte i løse luften.

Vi tittet ut på samme klokkeslett kvelden etter, det var klarvær og det eneste vi så var fullmånen, men ikke på samme sted som vi så den merkelige kula".

Fenomenet foretok høyde, kurs og hastighetsendringer under observasjonen og forsvant med en svimlende hastighet i løse luften. Fotoet som ble tatt av fenomenet er et stjerneeksempel på hvordan det gjerne blir når det tas bilder i mørket uten stativ. Det er gjengitt på baksiden av bladet, og vi ser tydelig at åsen fenomenet dukket opp bak sees i hele fire "lag" på originalfotoet. Åskanten er synlig nederst som den mørkeste konturen, dernest ser vi den nestmørkeste konturen med tre lyse flekker på høyre side. Og hvis gjengivelsen er god vil vi også kjenne igjen disse flekkene noe forskjøvet mot venstre på den øverste konturen. Denne er meget lys, men burde være synlig. Det er også en fjerde åskant rett over nummer to, men dene er nok ike synlig i gjengivelsen. Trekker vi denne oppdagelsen over til fenomenet som er fotografert vil vi så se denne som et lys som "hopper og danser" etter hvert som fotografen beveger kameraet. Vi går ut fra at dette er ubevisst, for det er akkurat slik det skjer når en skal ta bilde og lukketiden blir for lang.

Resultatet blir altså at fenomenet sees som en meget lang lysstripe som beveger seg fra sentrum, opp mot høyre, i en sløyfe for så å dra opp mot venstre der kameraet har stått stille to ganger, slik at fenomenet får "satt" seg ved to anledninger. Deretter går turen helt ned mot høyre, der det stopper litt igjen og så fortsetter det opp mot høyre og forsvinner på bildet. Men husk det er kameraet som beveger seg, ikke gjenstanden.

Dette bildet har også vært igjennom fotograf Dag Rune Markengs kritiske blikk, og han kom frem til samme resultat.

Sørlia ved Hundorp i Oppland

Dato: 13. desember 1994.
Tidspunkt: Mellom kl.19:00 og 19:30.
Varighet: 6-10 sekunder.
Farve: Lysende rødorange.
Lyd: Ingen.

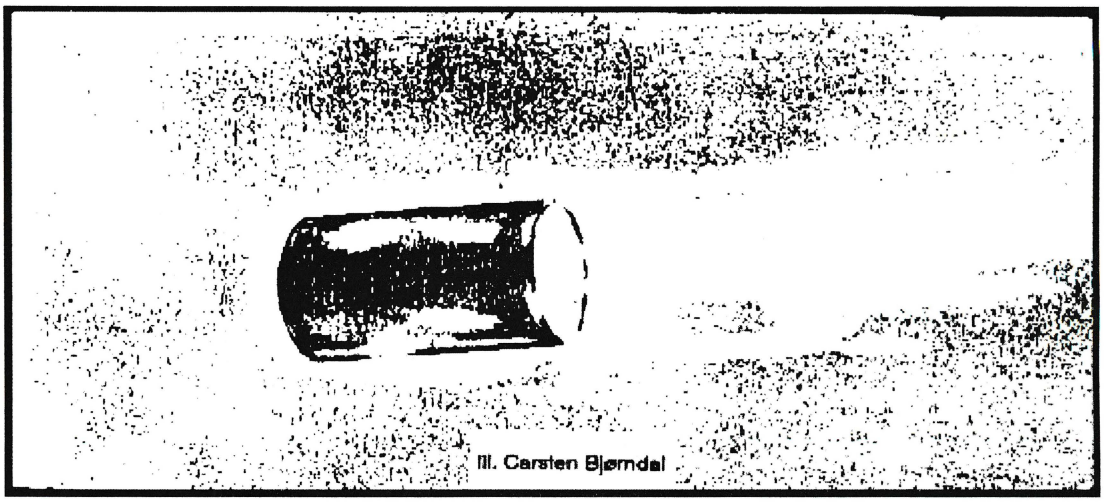

Thor Løkken fra Hundorp forteller: "Jeg tok sparken fatt og skulle til en nabo. Det var klart vær og månelyst. Jeg kom forbi et skogholt da jeg fikk se en rødglødende gjenstand i stor fart. Den hadde svakt fallende kurs mot syd-øst på skrå over dalen mellom Hundorp og Frya. Den gikk så lavt at den ble borte bak noen trær. Hadde jeg vært 150 meter lengre fremme i veien hadde jeg sett bedre retningen og kanskje nedslaget. Jeg har lett etter den uten å finne den (ennå).

Jeg fortalte til Per Ottesen at det jeg best kunne sammenligne fenomenet med var en sylindrisk dieseltank som mange har stående på et stativ (840 liter). Den var rødglødende. Bak lyste det rødlig, jeg kunne tydelig se røyk som virvlet fra overflaten bak og inn mot sentrum av gjenstanden. Tror den roet seg som i et vakuum. Hastigheten er vanskelig å si, men minst over 1000 kilometer i timen.

Spjelkavik ved Ålesund i Møre & Romsdal

Dato: 11. november 1995.
Tidspunkt: Ca. kl.08:00.
Varighet: 5 sekunder.
Farve: Lysende (et lite øyeblikk), deretter glassaktig.
Lyd: ikke hørt pga. forstyrrende bakgrunnsstøy.

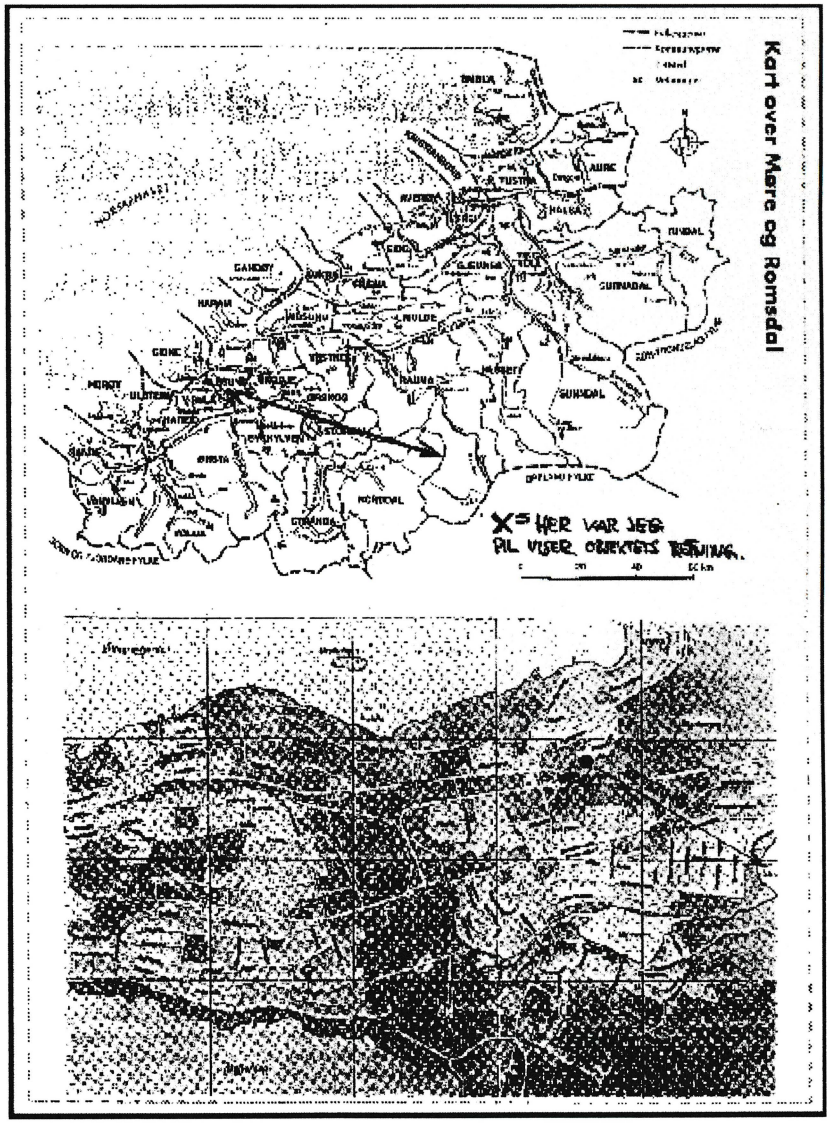

Flyver ser UFO

En flyverutdannet mann på 28 år hadde sent i høst en observasjon av et underlig lys under en fisketur lenger inne i fjorden der han bor.

"Jeg var på vei tidlig om morgenen for å fiske. Nede i Spjelkavik sentrum ble jeg oppmerksom på noe som skled over himmelen. Det så ut som en glassaktig gjenstand med tilnærmet rund form som plutselig lyste (blinket) kraftig og aksellererte i en sørøstlig retning med en utrolig fart. Jeg har aldri før sett noe bevege seg så fort.

Det var som sagt én hastighetsendring, mens retningen (kursen) var hele tiden den samme.

Det var kaldt vær med blå himmel. Solen hadde ennå ikke stått opp, men månen lyste på himmelen.

Jeg har alltid syntes det har vært spennende med UFO-dokumentarer på TV. Men jeg har alltid

vært i tvil om det har vært fremmede vesener her på Jorden, og er det fortsatt. Jeg sier *ikke* at jeg har sett noen "flyvende tallerken". Bare noe jeg ikke vet hva er. Det var i alle fall ikke noe fly, det burde jeg vite!"

Skjernøy

Dato: 19. august 1995.
Tidspunkt: kl.03:00.
Varighet: Ca. 1 time og 30 minutter.
Farve: Lysende rød-cerisse, grønn.
Lyd: Susende lyd da det forsvant.

Enda en hytte

Igjen er det hyttene som kommer i fokus, kanskje ikke så rart med tanke på at området er et spesielt hytteområde. Vi overlater til talskvinnen for de fire voksne og to barna som oppholdt seg der lørdag 19. august i år å fortelle historiem.

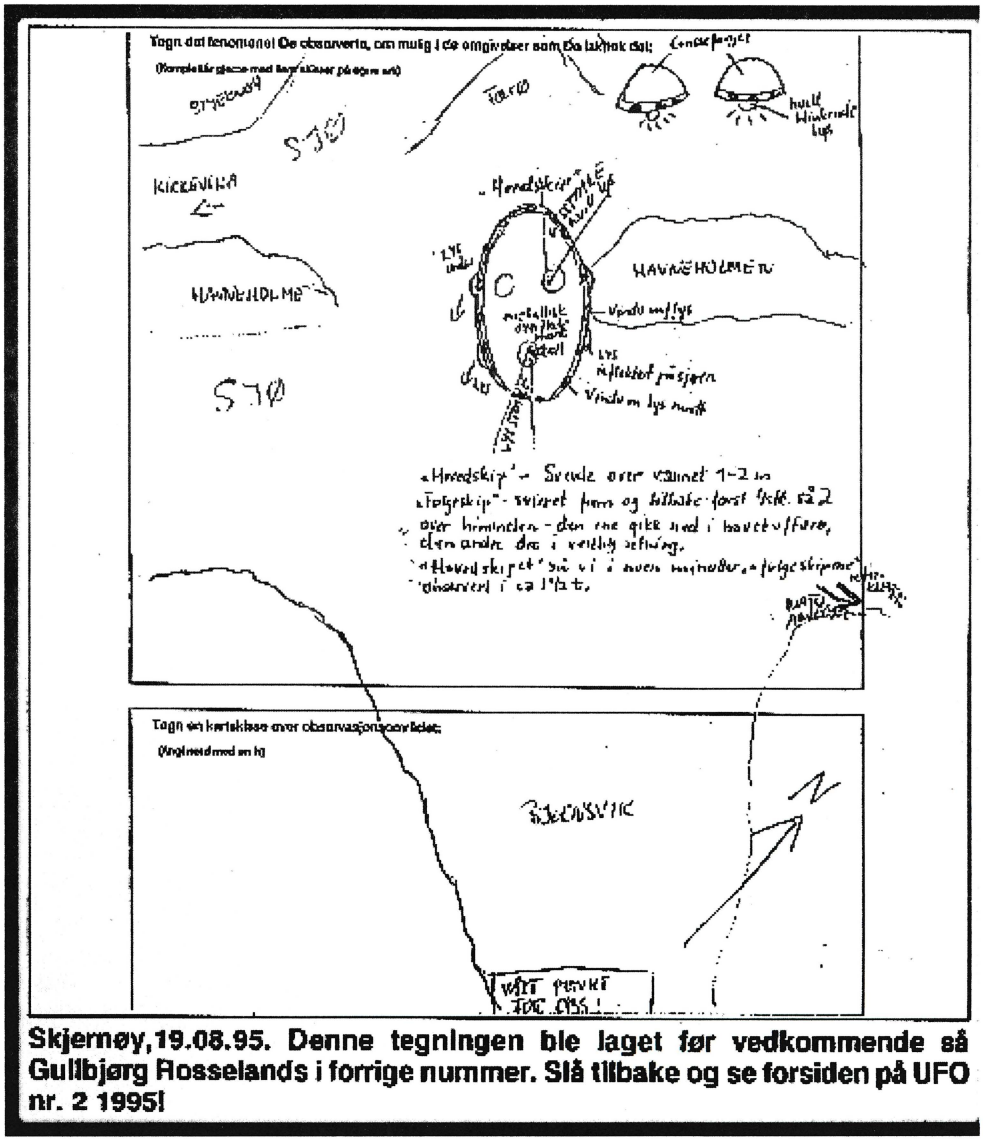

Skjernøy,19.08.95. Denne tegningen ble laget før vedkommende så Gullbjørg Rosselands i forrige nummer. Slå tilbake og se forsiden på UFO nr. 2 1995!

"Vi skulle tilbringe weekenden på den nybygde hytta og klokken hadde blitt ca. 03:00 om natten da et kraftig lys med ett sveipet fram og tilbake. Hytta ble helt opplyst, jeg sa: "Nå kommer det en kjempestor båt," og gikk deretter til vinduet og viftet med armene. Den andre tilstedeværende tok kikkerten og utbrøt: "Herregud, dettte er ingen båt". Jeg grep kikkerten og utbrøt forbløffet "dette er en UFO!" (Objektet som jeg så er identisk med det som flere har sett utenfor Mandal). "Tingen" jeg/vi så befant seg over vannflaten og kom inn i sundet mellom Havneholmene. Det var noen "luker" under fartøyet som reflekterte lys ned i vannet, dessuten hadde fartøyet vinduer med perlerader av lys. "Saken" var oval av form og hadde "huller" på toppen (2-3) som det strålte et kraftig lys fra. Jeg så "saken" krystallklart i kikkerten i anslagsvis 2-3 minutter før jeg rettet blikket lenger utover horisonten. Der fikk jeg øye på to røde cerisse-farvede "farkoster". Disse kom i et uhyrlig tempo mot "hovedskipet" og virret fram og tilbake over himmelen.

Til og begynne med var det to av disse, men etterhvert ble de til fire. De var cerissefarvede og hadde blinkende lys under. Mens jeg observerte dette gikk den andre personen på toalettet, da denne tok i døren etterpå sa jeg, "nå forsvant "hovedskipet"." Da svarte denne; "det er umulig - en så stor "sak" kan ikke flytte seg med en slik hastighet". "Se, nå på himmelen", sa jeg - personen tok kikkerten, gikk in og vekket en tredje person som sov, og sa - "se på dette!" Person nummer tre grep kikkerten og sa, "dere må være sprø - dette er en lastebåt!" "Se nøyere etter", sa jeg - "Oj", sa vedkommende når denne så i kikkerten, "jeg går og legger meg". Jeg grep kikkerten umiddelbart og så hvordan to gjenstander føk rundt på himmelen i kollosalt tempo - fram og tilbake / opp og ned - sto helt i ro noen sekunder, før de føk rundt på himmelen igjen. Den ene "saken" gikk rett ned i havet ved Færø, den andre dro i vestlig retning. Så var seansen over - det er vanskelig å tidfeste eksakt hvor lenge det hele varte, men jeg vil anslå det til å være en til en og en halv time. ("Hovedskipet" i noen minutter).

Til slutt vil jeg legge til at jeg betrakter meg selv og de øvrige observatører som intelligente, fornuftige personer som er fullstendig på høyden fysisk, psykisk og sosialt sett.

Vi har aldri vært spesielt opptatt av overnaturlige fenomener, og har for det meste hellt til at fenomener av en slik karakter først og fremst hører til i folks fantasi. Dette var imidlertid felles subjektive, men like opplevelser (vi så det samme) og det ser ut til at vi etter dette må revurdere vår oppfatning av det "overnaturlige", og heller stille med en åpenhet til dette som for oss før har vært helt ubegripelig at folk kan tro på."

Element 114

funnet av russiske vitenskapsmenn.

Et steds der ute, mellom gruppen av teoretiske "supertunge elementer", burde det finnes en "grad av stabilitet". Slik lyder i hvertfall teorien. Ettersom et økende antall av eksotiske elementer, langt over atomnummer 100, har blitt fabrikert i løpet av de siste tiår, ble det funnet at de ble ødelagt på brøkdelen av et sekund, derfor neppe nok til å verifisere deres eksistens, og langt fra å gjøre noe med dem.

Men hva hvis et slikt element var stabilt? Hva skulle det være godt for?

Den amerikanske UFO-legenden Bob Lazar hadde svaret på det tilbake i 1989, da han først uttalte at han hadde sett Element 115 brukt som drivstoff i fremdriftssystemet i et utenomjordisk romfartøy skjult ved Area 51 i det sentrale Nevada. Lazar sa at Element 115 var stabilt.

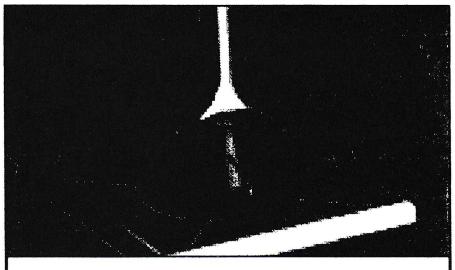

Reaktoren som gir" hyper space drive" med element 115 som beskrevet av Bob Lazar

Selv om det meste av hans historie har blitt angrepet og latterliggjort, selv av mange UFO-etterforskere, har delen som omhandler et stabilt Element 115 hatt en kjerne av sannsynlighet. Russiske forskere sier nå at de har fabrikert et atom av Element 114, og i tråd med teorien, ser det mer stabilt ut enn andre lettere elementer. I følge en artikkel i New York Times den 29.januar 1998 varte atomet av Element 114 i 30 minutter. En annen kilde sier derimot at atomet varte i 30 sekunder.

Arbeidet ble utført ved The Joint Institute for Nuclear Research ved Dubna, Russland, under ledelse av kjernefysikeren Dr.Yuri Oganessian. Forskere fra Lawrence Livermore Laboratory i California assisterte under arbeidet.

De amerikanske forskerne var forsiktige med konklusjonene av resultatene, og mente at de måtte foreta flere kalkulasjoner før de kom med en definitiv uttalelse. Uansett, kjernekjemikeren fra Livermore Laboratory, Ken Moody, ordla seg slik; "Dette er meget interessante funn. Enten Element 114 varer i 30 minutter eller 30 sekunder, så vil det styrke den teoretiske antagelsen om at et noe tyngre element - kanskje 115 - ville være stabilt. Det er også trolig at et slik element ville han noen meget eksotiske egenskaper som hittil ikke er blitt oppdaget i naturen.

Kilde:Unopened Files/ CNI News 1998.
Se også http://www.boblazar.com/

SONYs syv-årige ESP-prosjekt ESPER.

Det globale selskapet Sony har gjennom en syv-års peride forsket på Extra Sensory Perception for om mulig å finne en kommersiell bruk av dette.

I 1990 fikk Yoichiro Sako tillatelse til å opprette et laboratorium som skulle undersøke telepati, remote viewing, synkronisitet, bevisstheten og uten tvil mange andre ting. Sako sier at "Det er klart at vi har kommet til et nytt vendepunkt i historien, og hva vi trenger for å møte denne utfordringen av biologisk, mental og spirituell art er en guide som viser vei i denne nye tid. Jeg tror derfor forskning på disse områdene vil føre til en reformering av den nåværende vitenskap og teknologiske nivå". Sonys direktør sier om Sakos forskningsprosjekt at "hans (Sakos) fremste interesse er å flytte grensene og definisjonene som lenker den tradisjonelle vitenskapen. Det kan være en ny form for kommunikasjon der ute, et system som overfører data gjennom medier som vi ikke før vurderte. Vi vet ikke, men vi prøver å finne ut av det". Forskningsresultatene viste at ESP eksisterer og at alle kan læres opp til å bruke det, men laboratoriet fant ingen felter å bruke dette på i kommersiellt henseende, så Sony valgte å legge ned laboratoriet i juli 1998. Når det gjaldt resultatene for f.eks remote viewing, hvor to personer, hvor den ene er sender og den andre er mottager, skal mottageren kopiere det senderen tegner eller formidler mentalt, og resultatene viste en nøyaktighet på 97,1%. Resultatene på andre områder lå også langt over tilfeldighetsfaktoren. Disse resultatene er oppsiktsvekkende nok, men det mest oppsiktsvekkende er at et gigantisk globalt selskap engasjerer seg seriøst i et slikt forskningsprosjekt.

Kilde: Fortean Times, nr.115, (Closing the Dream Factory), Wired Magazine, sept.996, http://www.parascope.com/

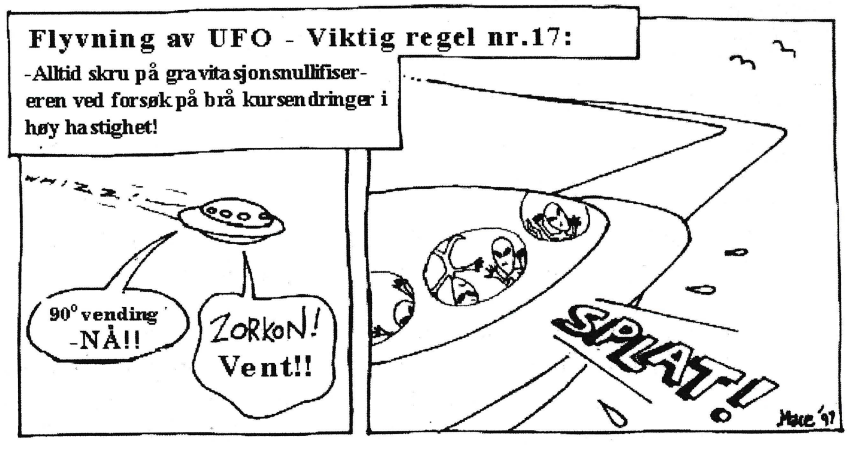

MENNESKENE og DOKUMENTENE

"Du kan ikke være vitenskapsmann og tro på UFOer"
Donald Menzel MJ-9

av Pål Aune

-HISTORIEN

Mye har vært skrevet omkring denne gruppen som skal ha vært nedsatt etter Roswell-krasjet i 1947. Stanton Friedman, en kjernefysiker som lenge har vært opptatt av UFO-fenomenet, ble på –70 tallet kjent med at en UFO hadde krasjet i New Mexico i nærheten av Roswell, en liten by som var mest kjent for å ligge i nærheten av en flybase hvor verdens eneste atombombe-skvadron på den tiden var forlagt. I de første dagene av Juli 1947 skulle denne byen og området rundt bli gjenstand for hele verdens oppmerksomhet. Ingenting skulle bli som før i Roswell.
En lokal bonde ved navn Mac Brazel fant, dagen etter at det kraftigste uværet i manns minne hadde feid over territoriet, et bredt spor på en av beitemarkene sine. Sporet var en bred og dyp fure og fortsatte flere hundre meter bortover. I tillegg lå det strødd, rundt omkring furen, tusenvis av merkelige metallbiter som glinset i solen. Han samlet noe av det opp og dro inn til byen for å rapportere til den lokale sheriffen om det merkelige funnet. Sheriffen, George A Wilcox, fant det han så, samt Brazels historie, så bemerkelsesverdig at han ringte ut til Roswell Air Army Field for om mulig å kunne bli litt klokere omkring hva dette merkelige materialet var og om Mac Brazels historie ikke bare var fyllerør. Major Jesse Marcel og basens etterretnings-agent William Blanchard, reagerte raskt på telefonsamtalen med sheriffen. De visste nemlig om Kenneth Arnolds observasjon av ni "flygende tallerkner", en betegnelse som ble udødeliggjort av pressen etter denne hendelsen, ved Mount Rainer den 24.juni samme år. Kanskje dette kunne være bekreftelsen på at disse flyvende dingsene virkelig fantes. Mac Brazel hadde også lest om Arnold og de "flyvende tallerknene" hans, så han nevnte for sheriffen at det kankje var en av disse som hadde styrtet på ranchen hans. Han visste også om at det militære testet ut forskjellige hemmelige våpen, blant annet hadde han ved ler anledninger hørt prøvesprengninger av atombomben under krigen, selv om han da ikke visste hva det var. En annen ting han også visste var at det militære slapp ut ballonger av forskjellig art. Flere av dem hadde ramlet ned på eiendommen hans, og han hadde ved tidligere anledninger fått dusør av det militære for funnet av dem. Kanskje var det penger å få for dette merkelige materialet, som besto av både bjelker og folieliknende materiale. Bjelkene og "folien" kunne ikke settes fyr på, ikke ødelegges med en slegge, og alle bitene, uansett størrelse, var ultralette. Han oppdaget også, hvis han tok "folien" i hånden og knyttet neven, så ble materialet til en liten kule, akkurat som med sølvpapir. Men åpnet han hånden, så brettet "folien" seg ut av seg selv, og antok sin opprinnelige form. Både Marcel og Blanchard oppdaget også disse merkverdighetene, og forsto straks at dette ikke var noe "vi", altså amerikanerne, hadde laget. Kanskje var det russisk eller japansk? Men utenomjordisk? Nei, det var foreløpig for søkt. Men de satte rutinene i gang. Området ble sperret av, og "støvsuget" for det merkelige materialet. Mac Brazel ble internert på flybasen for flere dager og avhørt inngående om funnet. Han hadde bare for et par dager siden vært intervjuet av både den lokale avisen og radiostasjonen omkring funnet, og der sagt at det kanskje var en "flygene tallerken" som hadde drattet ned på eiendommen hans. Det "overbeviste" det militære ham om at det ikke var. Et par dager etter at det militære hadde sluppet han fri, dukket han opp i byen med en splitter ny Ford Pick Up. Var det snakk om en bestikkelse? I hvertfall ble han igjen intervjuet om funnet, men da var det snakk om rester fra en alminnelig værballong han hadde funnet. Han ville bare ha det litt moro og derfor hadde han sagt dette om den "flygende tallerkenen". Herfra og videre fremover i tid blir det lagt et tonnstungt lokk på saken. Ikke før på –70 tallet skal folk igjen høre om Roswell. Stanton Friedman starter et skred da han begynner å undersøke saken. Den ene etter den andre, både militære og sivile personer, står frem og forteller om deres rolle i saken. Og historien blir bare mer og mer komplisert og innfløkt.

-GRUPPEN

I følge Friedman blir en gruppe av spesialister fra mange vitenskapelige felter satt sammen i 1947 for å undersøke, kontollere og styre alt materiale angående Roswell, Kenneth Arnold og de mange menneskene som etter hvert står frem og forteller om merkelige flyvende gjenstander både på dagtid og nattestid. Gruppen, som får navnet Majestic, består av 12 personer, hvorav alle er eksperter på sitt felt. Alle får den høyeste sikkerhetsklarering som finnes i USA. Utad til presse og publikum benektes eksistensen av de "flygende tallerknene". De er bare hallusinasjoner, fyllerør, myrgass, Venus eller stjerneskudd. Men innad biter de i konferansebordet. Hva er dette vi har med å gjøre? Er det russerne eller japanerne? Men hva da med de merkelige vesenene som ble funnet. Gruppen vet nemlig at det Mac Brazel fant var vrakrestene fra et større skip som hadde eksplodert i luften. Men noen kilometer unna ble det funnet et delvis intakt mindre fartøy, klint opp mot en fjellvegg. Utenfor og inni dette fartøyet lå fire små kropper, hvorav noen levde mens andre var døde. De var små, tynne, hårløse, med seks fingre og et enormt hode. De som lever holder fast i noen bokser og jamrer av smerte og sorg. En av boksene blir tatt fra et av vesenene ganske så brutalt. Vesenet blir slått

til det gir fra seg boksen. De døde og de levende vesenene blir frakte bort. Det samme blir det forulykkede lille fartøyet. Vrakrester, vesener og fartøyet blir fordelt rundt omkring i USA, og blir gjenstand for undersøkelser under de strengeste sikkerhetsrutiner. Det blir opp gjennom årene til tonnevis av dokumenter, hvorav Stanton Friedman, gjennom lange og anstrengende dager på mange biblioteker og andre steder, finner en rekke dokumenter som både er tvetydige og direkte. Han finner navnene på personene i gruppen, hvorav noen av dem synes høyst merkverdige til å være med i denne gruppen, særlig Professor Donald Menzel. En anti-UFOist utad til presse og publikum, men høyst respektert for sine astronomiske kunnskaper. Han var professor i astrofysikk ved Harvard University, og etter hvert skrev han tre anti UFO-bøker. Hva hadde så denne mannen i Majestic 12 å gjøre? Friedman fant ut at Menzel bl.a hadde jobbet for CIA (Central Intelligence Agency), var "bestevenn" med John F Kennedy, hadde Top Secret og Ultra Secret klarering av NSA (National Security Agency) og var en mester i krypteringsarbeide under II.verdenskrig. Altså slett ikke bare en astronom. Andre i gruppen skulle slett ikke heller vært der, sett etter hva de drev med offisielt. Nedenfor finnes navnene på alle de opprinnelige medlemmene av Majestic 12 og hva deres oppgave i gruppen var.

Admiral Roscoe Hillenkoetter: MJ-1
1.st Director of CIA
Han var ansvarlig for å få prosjekt PLATO på bena. Prosjekt PLATO skulle etablere kontakt med utenomjordiske og videreføre kontakten ved hjelp av diplomati og forhandlinger. Dette var en videreføring av prosjekt SIGMA (beskrevet nedenfor). PlLATOs første mål var å oppnå kontroll med de utenomjordiskes krenkning av USAs luft-territorium og kontakten med sivile amerikanere.

General Hoyt Vandenberg: MJ-2
2nd. US Air Force Chief of Staff
2.nd Dir. Central Intelligence Group
WWII War Council Member
Direktør for MAJIC Operations med to hovedansvar. Det ene var å behandle og styre kommunikasjonen som MJ-1 skulle ha. Det andre var å etablere prosjekt SIGMA som skulle finne en måte å kommunisere med de utenomjordiske på.

Gordon Gray: MJ-3
Sec. Of Army under President Truman
Sete i CIAs Psychological Strategy Board
Dir. Office of Defense Mobilization under Eisenhower
Special Assistant to the president for National Security Affairs
Member of the Presidents Foreign Intelligence Advisory Board
Ansvarlig for Civilian Operations, d.v.s ansvarlig for propaganda og opprettholdelse av publikums uvitenhet, mens det foregikk mange åpenbare hendelser som bar tydelig preg av utenomjordisk aktivitet. Det forekom også bortføringer på denne tiden, hvor Garys ansvar var å vokte sannheten om at det militære ikke kunne gi noen beskyttelse mot dette. Propagandaen utad gikk på latterliggjørelse og benektelse. Det essensielle var at INGEN hendelse ikke kunne beskrives på en "naturlig" måte, uansett hvor ulogisk svaret var. Alle dekkoperasjoner var MJ-3 ansvarlig for.

James Forrestal: MJ-4
Secretary of Defence
Forrestal var koordinator for Military Activities. Flyvåpenets BLUE TEAM ble satt opp for å innhente utenomjordiske objekter og eventuelle vesener og rapportere direkte til MJ-4. Noe senere ble prosjekt REDLIGHT iverksatt. REDLIGHTs ansvar var å skulle lære seg å fly innhentede utenomjordiske fartøyer. De skulle også finne ut av hvordan man kunne stoppe eller hindre utenomjordiske fartøy å krenke amerikansk luftterritorium.

Lt.Gen. Nathan Twining: MJ-5
USAF Air Material Command
Twinings ansvar var for den indre sikkerheten i MAJESTIC. Alt innkommende personell måtte klareres av Twinings avdeling. Til og med presidenten måtte sikkerhetsklareres av MJ-5s avdeling.

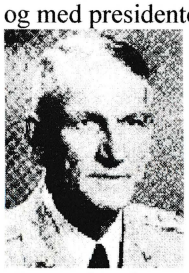

General Robert Montague: MJ-6
Commandant of Fort Bliss
Ops. Commander White Sands, New Mexico
Head of Armed Forces Weapons Center at Sandia Base
MJ-6 var ansvarlig for all innhenting , utlevering og sikring av alle dokumenter som skulle til f.eks Library of Congress. Han hadde også en avdeling som skulle undersøke dokumenter fra alle andre avdelinger og institusjoner, sivile og militære, for å kunne bestemme om hva som eventuelt kunne offentliggjøres eller måtte holdes hemmelig. Montagues ansvar var også å sørge for at ingen lekkasjer fra MAJESTIC fant sted og at ikke engang regjeringen kunne bevise at gruppen eksisterte.

Admiral Sidney Sours: MJ-7
1.st Dir. Central Intelligence Group
!.st Dir. National Security Council
Advisor to the President
Sours var ansvarlig for Allied Relations, d.v.s ansvarlig for kommunikasjonen med de allierte landene omkring de utenomjordiskes krenkninger av disse lands luftrom og andre aktiviteter. MJ-7s ansvar var delt opp i en A og en B fraksjon, hvor MJ-7A hadde ansvar for sivile relasjoner, mens MJ-7B var ansvarlig for militære relasjoner.

Dr. Lloyd Berkner: MJ-8
Joint Research and Development Board
Berkner var koordinator for relasjonene mot Sovjet-blokken. MJ-8s mål var å holde en åpen og komplett deling av informasjon omkring UFO-problemet. Det var nemlig en en forståelse på begge sider at disse utenomjordiske utgjorde en trussel mot det militære. All informasjon, fra begge sider, som kunne føre til teknologisk utvikling av et våpen, eller fartøy, som kunne hanskes med de utenomjordiskes, var nødvendig i tilfelle en massiv invasjon fra rommet.

Dr.Donald Menzel: MJ-9
Professor in Astrophysics, Harvard University
Naval Intelligence Cryptographer
Hans oppgave var å være historiker, d.vs. innsamle mest mulig informasjon om utenomjordisk besøk fra før 1947 og videre. Han etablerte MAJIC Historical Bureau, som skulle motta ALL informasjon fra alle MAJESTICs avdelinger. Dette materialet skulle bearbeides kontinuerlig for å kunne presenteres i briefinger og som kildereferanser.

Dr. Jerome Hunsaker: MJ-10
Dir. National Advisory Committee on Aeronautics (etterfulgte Vannevar Bush)
Head of Aerodynamics at Massachusetts Institute of Technology
Hunsaker var koordinator for the Physical Sciences Division med undergrupper for astrofysikk, fremdrift, elektromagnetisme, partikkel og atomisk fysikk. MJ-10s primære mål var å innsamle data og utvikle meningsfulle svar for vitenskapen bak de forbløffende utenomjordiske farkostene, og hvordan de håndterte gravitasjonskreftene så vel som beskaffenheten av, og slagkraften, samt begrensningene av de utenomjordiskes våpen.

Dr.Detlev Bronk: MJ-11
National Advisory Committee on Aeronautics
Office of Scientific Research & Development
Head of National Research Council
Pres. National Academy of Sciences
Bronk var koordinator for Biological and Behavioral Sciences. MJ-11s avdeling skulle innhente informasjon om mde utenomjordiskes biologiske oppbygning, hjernefunksjoner og atferd. Det var særlig viktig å bestemme om mulige utenomjordiske virus, bakterier, gasse, kjemikaler eller radioaktive elementer kunne bli brukt som effektive våpen. Dette gjaldt våpen som både kunne brukes mot utenomjordiske som mot mennesker.

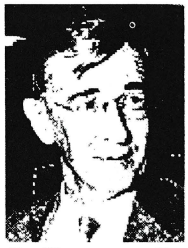

Dr. Vannevar Bush: MJ-12
National Advisory Committee on Aeronautics
Office of Scientific Research & Development
Joint Research and Developmen Board Chair
Established National Science Foundation
Professor, Dean, &Trustee at MIT

Bushs oppgave var å være Overall Coordinator of Scientific Activities. Under MJ-12 fantes det to underordnede posisjoner, MJ-12A og MJ-12B. General Arthur G Trudeau, som var Philip Corsos sjef, var MJ-12A. Corso har i boken *The Day After Roswell*, beskrevet Trudeaus, så vel som sin egen, rolle i MAJESTIC 12. Trudeaus ansvar var for teknologisk utvikling av forsvarsverker mot de utenomjordiske, med prioritet å utvikle et forsvarsvåpen som kunne avverge eventuelle angrep fra rommet. MJ-12Bs ansvar var å finne ut av de utenomjordiskes fysiske natur og deres motiver og handlinger.

DOKUMENTENE

Med dette laget av hjerner kan man komme langt. Alle personer har hatt enestående karrierer, og har innehatt de viktigste stillingene innen de amerikanske militære og sivile institusjoner. At akkurat disse mennene ble valgt ut for akkurat dette formålet; å bli i stand til å håndtere UFO-fenomenet, er ganske logisk. Eller er det hele en gedigen bløff? Dyktig iscenesatt av en eller flere ukjente personer? I tilfelle må den eller de være like så kunnskapsrike som enhver av "gruppens" medlemmer. La oss ta en titt på de etterhvert så berømte dokumentene. Innholdet viser i hvertfall en oversikt og innsikt i UFO-fenomenets historie uten like. Alle de opplysninger som blir gitt i dem holder vann. Det blir for omfattende å gå i detalj omkring dette, men man kan på intenettet og gjennom hyllemeter på bøker finne ut at opplysningene stemmer.

Jeg er i hvert fall overbevist om dokumentenes ekthet. Jeg har selv ved flere anledninger sett UFOer, og VET om deres eksistens, og jeg har studert fenomenets mange sider siden jeg var 15 år. Dette var en digresjon fra min side, men jeg føler at disse dokumentene forteller SANNHETEN om en gruppe høyt kvalifiserte mennesker, de beste faktisk, som vill være i stand til å løse de mange hittil uforklarlige sidene ved fenomenet. Det er bare forferdelig synd for menneskeheten at vi ikke skal kunne delta i denne prosessen; å finne ut av hvem det er som besøker oss, hvorfor og hvordan.

TOP SECRET / MAJIC
EYES ONLY
002

* TOP SECRET *

EYES ONLY COPY ONE OF ONE.

SUBJECT: OPERATION MAJESTIC-12 PRELIMINARY BRIEFING FOR PRESIDENT-ELECT EISENHOWER.

DOCUMENT PREPARED 18 NOVEMBER, 1952.

BRIEFING OFFICER: ADM. ROSCOE H. HILLENKOETTER (MJ-1)

NOTE: This document has been prepared as a preliminary briefing only. It should be regarded as introductory to a full operations briefing intended to follow.

* * * * * *

OPERATION MAJESTIC-12 is a TOP SECRET Research and Development/ Intelligence operation responsible directly and only to the President of the United States. Operations of the project are carried out under control of the Majestic-12 (Majic-12) Group which was established by special classified executive order of President Truman on 24 September, 1947, upon recommendation by Dr. Vannevar Bush and Secretary James Forrestal. (See Attachment "A".) Members of the Majestic-12 Group were designated as follows:

Adm. Roscoe H. Hillenkoetter
Dr. Vannevar Bush
Secy. James V. Forrestal*
Gen. Nathan F. Twining
Gen. Hoyt S. Vandenberg
Dr. Detlev Bronk
Dr. Jerome Hunsaker
Mr. Sidney W. Souers
Mr. Gordon Gray
Dr. Donald Menzel
Gen. Robert M. Montague
Dr. Lloyd V. Berkner

The death of Secretary Forrestal on 22 May, 1949, created a vacancy which remained unfilled until 01 August, 1950, upon which date Gen. Walter B. Smith was designated as permanent replacement.

* TOP SECRET *

EYES ONLY TOP SECRET / MAJIC EYES ONLY T52-EXEMPT (E)

003

TOP SECRET / MAJIC
EYES ONLY
003

* TOP SECRET *

EYES ONLY COPY ONE OF ONE.

On 24 June, 1947, a civilian pilot flying over the Cascade Mountains in the State of Washington observed nine flying disc-shaped aircraft traveling in formation at a high rate of speed. Although this was not the first known sighting of such objects, it was the first to gain widespread attention in the public media. Hundreds of reports of sightings of similar objects followed. Many of these came from highly credible military and civilian sources. These reports resulted in independent efforts by several different elements of the military to ascertain the nature and purpose of these objects in the interests of national defense. A number of witnesses were interviewed and there were several unsuccessful attempts to utilize aircraft in efforts to pursue reported discs in flight. Public reaction bordered on near hysteria at times.

In spite of these efforts, little of substance was learned about the objects until a local rancher reported that one had crashed in a remote region of New Mexico located approximately seventy-five miles northwest of Roswell Army Air Base (now Walker Field).

On 07 July, 1947, a secret operation was begun to assure recovery of the wreckage of this object for scientific study. During the course of this operation, aerial reconnaissance discovered that four small human-like beings had apparently ejected from the craft at some point before it exploded. These had fallen to earth about two miles east of the wreckage site. All four were dead and badly decomposed due to action by predators and exposure to the elements during the approximately one week time period which had elapsed before their discovery. A special scientific team took charge of removing these bodies for study. (See Attachment "C".) The wreckage of the craft was also removed to several different locations. (See Attachment "B".) Civilian and military witnesses in the area were debriefed, and news reporters were given the effective cover story that the object had been a misguided weather research balloon.

* TOP SECRET *

EYES ONLY TOP SECRET / MAJIC EYES ONLY T52-EXEMPT (E)

004

* TOP SECRET *

EYES ONLY

COPY ONE OF ONE.

A need for as much additional information as possible about these craft, their performance characteristics and their purpose led to the undertaking known as U.S. Air Force Project SIGN in December, 1947. In order to preserve security, liason between SIGN and Majestic-12 was limited to two individuals within the Intelligence Division of Air Materiel Command whose role was to pass along certain types of information through channels. SIGN evolved into Project GRUDGE in December, 1948. The operation is currently being conducted under the code name BLUE BOOK, with liason maintained through the Air Force officer who is head of the project.

On 06 December, 1950, a second object, probably of similar origin, impacted the earth at high speed in the El Indio - Guerrero area of the Texas - Mexican boder after following a long trajectory through the atmosphere. By the time a search team arrived, what remained of the object had been almost totally incinerated. Such material as could be recovered was transported to the A.E.C. facility at Sandia, New Mexico, for study.

Implications for the National Security are of continuing importance in that the motives and ultimate intentions of these visitors remain completely unknown. In addition, a significant upsurge in the surveillance activity of these craft beginning in May and continuing through the autumn of this year has caused considerable concern that new developments may be imminent. It is for these reasons, as well as the obvious international and technological considerations and the ultimate need to avoid a public panic at all costs, that the Majestic-12 Group remains of the unanimous opinion that imposition of the strictest security precautions should continue without interruption into the new administration. At the same time, contingency plan MJ-1949-C4P/78 (Top Secret - Eyes Only) should be held in continued readiness should the need to make a public announcement present itself. (See Attachment "G".)

* TOP SECRET *

EYES ONLY COPY ONE OF ONE.

A covert analytical effort organized by Gen. Twining and Dr. Bush acting on the direct orders of the President, resulted in a preliminary concensus (19 September, 1947) that the disc was most likely a short range reconnaissance craft. This conclusion was based for the most part on the craft's size and the apparent lack of any identifiable provisioning. (See Attachment "D".) A similar analysis of the four dead occupants was arranged by Dr. Bronk. It was the tentative conclusion of this group (30 November, 1947) that although these creatures are human-like in appearance, the biological and evolutionary processes responsible for their development has apparently been quite different from those observed or postulated in homo-sapiens. Dr. Bronk's team has suggested the term "Extra-terrestrial Biological Entities", or "ETBEs", be adopted as the standard term of reference for these creatures until such time as a more definitive designation can be agreed upon.

Since it is virtually certain that these craft do not originate in any country on earth, considerable speculation has centered around what their point of origin might be and how they get here. Mars was and remains a possibility, although some scientists, most notably Dr. Menzel, consider it more likely that we are dealing with beings from another solar system entirely.

Numerous examples of what appear to be a form of writing were found in the wreckage. Efforts to decipher these have remained largely unsuccessful. (See Attachment "E".) Equally unsuccessful have been efforts to determine the method of propulsion or the nature or method of transmission of the power source involved. Research along these lines has been complicated by the complete absence of identifiable wings, propellers, jets, or other conventional methods of propulsion and guidance, as well as a total lack of metallic wiring, vacuum tubes, or similar recognizable electronic components. (See Attachment "F".) It is assumed that the propulsion unit was completely destroyed by the explosion which caused the crash.

INVASION OF THE SAUCER-MEN
FROM OUTER SPACE TO YOU
by HOWARD MENGER
EARTH VS. THE FLYING SAUCERS
FROM OUT OF SPACE.... A WARNING AND AN ULTIMATUM!
THE DAY THE EARTH STOOD STILL
SPECIAL ISSUE!
FLYING SAUCER REPORT
20 Gifts You Can Make
H.G. WELLS' THINGS TO COME
ALEXANDER KORDA
WELLS' War of the Worlds
TECHNICOLOR
INVASION OF THE SAUCER-MEN
UNSPEAKABLE HORRORS FROM OUTER SPACE PARALYZE THE LIVING AND RESURRECT THE DEAD!
PLAN 9 FROM OUTER SPACE
FRAU im MOND